NEPAĻAUJIES UZ SAVU SAPRAŠANU (Lean not unto thy own understanding) 65-0120

Vēl tikai brītiņu pastāvēsim kājās, lai palūgtu. Cik daudziem šeit sirdī ir kāds lūgums, un jūs gribētu, lai Dievs izdarītu kaut ko īpašu jūsu labā šajā saietā? Tagad nolieksim savas galvas Viņa priekšā.

2 Debesu Tēvs, mēs esam priviliģēti cilvēki, ka varam būt sapulcināti kopā šeit Kunga Jēzus Vārdā, brīvā valstī, kurā mēs joprojām varam pielūgt Tevi saskaņā ar to, ko saka mūsu sirdsapziņa. Un mēs lūdzam, Tēvs, lai tas ir šādi ilgu laiku. Un ļauj mums tagad izmantot šo lielo privilēģiju, kas mums ir. Un lai mēs ieliekam visu savu sirdi šīvakara kalpošanā, lai Tevi pielūgtu, lai varētu pateikt, ka "Dievs bija mūsu vidū šovakar, svētīdams Savus ļaudis". Izglāb katru pazudušo dvēseli, kas ir šeit šovakar, Kungs. Un ikviens atkritējs, lai viņi atgriežas atpakaļ Dieva namā. Es lūdzos par katru slimu cilvēku, la viņš tiek dziedināts, lai sirgstošais staigā un lai aklais redz, lai kurlais dzird, lai slava un gods tiek dots Jēzum Kristum Viņa ļaužu vidū! Lai to atceras ilgi, Kungs, jo mēs esam sapulcējušies kopā un lūdzam šīs svētības Jēzus Vārdā. Āmen.

Sēdieties.

3 Kaut kādā veidā, ierašanās viesnīcā Ramada vienmēr šķiet kā atgriešanās mājās, savā veidā, jo es esmu šeit bijis tik daudz, ka es...es domāju, ka viņiem mani jau ir jāsāk pazīt. Un es par to priecājos, jo šajās Ramada viesnīcās esmu atradis jaukus cilvēkus. Tā viena Tūsonā un viena šeit, viņi ir bijuši ļoti laipni pret mums, atļaudami novadīt mums dievkalpojumus. Nesen man bija pašam savs dievkalpojums tur, Ramada viesnīcā, un tas menedžeris pat neļāva man samaksāt par ēkas īri. Tas ir patiešām jauki! Es atceros to arī tad, kad braukāju pa valsti, lūk, tos, kas ir bijuši laipni pret Dieva saimi.

4 Un tā, kopš svētdienas vakara, tas ir, kopš svētdienas pēcpusdienas mums ir bijuši daži brīnišķīgi brīži Tai Kungā, vai vismaz man. Man bija brīnišķīgs laiks, baudot Viņa svētības un Svētā Gara sadraudzību, un kopā ar Viņa ļaudīm.

5 Man...man patīk atcerēties, ka mēs kopā pielūdzam Dievu. Tu esi Dieva atribūts, Dieva daļa, kad kļūsti par dēlu vai...un Dieva meitu. Un Dievs ir tevī, darot Savu gribu, ja tu ļausi Viņam to darīt.

6 Tāpēc šovakar mēs ceram, ka katrs cilvēks aizmirsīs tās lietas, kas ir bijušas šajās dienās, un noliks visu malā, un tagad vienkārši ieliksim savu sirdi kalpošanā; ne tikai šajā vakarā, bet arī gaidāmajā saietā. Nav šaubu, ka ir sapulcējušies daudzi delegāti. Šovakar es uz platformas pat redzu dažus papildus cilvēkus, kas ir sanākuši saieta dēļ, kas sāksies rītdien. Un es lūdzu tiem cilvēkiem, kas atrodas šeit atmodas dievkalpojumu dēļ, kuri mums tikko kā bija, lai, ja tas ir iespējams, es gribētu, lai jūs paliekat šeit uz saietu. Mums ir paredzēti daži labi runātāji. Viens brālis nevarēja ierasties, un...bet mums ir daudzi, kas būs šeit, lai ieņemtu viņa vietu. Es pats gribu būt pilnīgi visā saietā, lai izbaudītu šo sadraudzību.

7 Ziniet, mēs sanākam šeit kā kalpotāji, un mēs runājam, un mēs vienmēr izsniedzam cilvēkiem visu, kas ir mūsos. Reiz es sludināju par tēmu, kur Jēzus teica: "Paskatieties uz lilijām, kā tās ne...ne tās strādā, ne vērpj, un tomēr Es saku jums, ka Salamans visā savā godībā nebija ģērbies tā kā viņas." Un es ieraudzīju, ka lilijai ir jāaug dienu un nakti, jāvērpj un jāstrādā, lai tā varētu izstarot. Bet pati viņa no tā nekādu svētību nesaņem. Tā atveras, un...un garāmgājējs var sajust tās smaržu. Bite ņem medu turpat no tās kodola. Tā atdod visu, ko tā ar pūlēm uzņem. Un es nosaucu savu vēstījumu *"Godājamais misters Lilija"*, tas ir tāds nedaudz dīvains nosaukums.

8 Bet...bet tā tas ir, kalpotāji atdod sevi cilvēkiem, un tad ir labi vienkārši apsēsties un...un paklausīties citos. Kā pasildīties pie ugunskura, mums patīk pasēdēt vienam pie otra uguns liesmas un sasildīt savas sirdis ar Evaņģēliju, ko mūsu brāļi sludina cilvēkiem. Un es esmu pateicīgs, ka man ir šī iespēja to darīt. Un tā, es paļaujos, ka šovakar...

9 Billijs pateica man, ka viņš izdalīja pilnīgi visas lūgšanu kartiņas. Bet mēs nevarētu uztaisīt šeit lūgšanu rindu, ja mums tas būtu jādara. Saprotiet, jums būtu jāiet ārā un apkārt cauri turienei un cauri tumšai zālei, un jānāk šurp pa šejieni. Un jums it visur ķertos kājas, lai nonāktu šeit. Un

sirgstošajiem un kroplajiem to izdarīt būtu šausmīgi grūti.

10 Bet mēs nezinām, ko var izdarīt mūsu Kungs. Viņš šovakar var nonākt tepat mūsu vidū un...un dziedināt ikvienu, kas ir šeit, katru slimību. Ak, es labprātāk redzētu to nekā visas lūgšanu rindas, kādas ir bijušas manā dzīvē, tikai...tikai redzēt, kā Dieva suverenitāte nonāk Viņa paklausīgo bērnu vidū. Man...man tas vienmēr patīk.

11 Parasti, ja tev ir kāds personisks kontakts ar cilvēkiem, piemēram, roku uzlikšana, tas var būt... Es nedomāju, ka to darīs pārāk daudzi, nu, viņi teiks: "*Tāds un tāds* kalpotājs uzlika man rokas un, slava Dievam!" Tad tas liek cilvēkiem skatīties uz to kalpotāju.

12 Bet, ja tu vari vienkārši stāvēt šeit, sludināt Vārdu un ļaut Svētajam Garam dziedināt ikvienu, tad tas ir...tā ir vienkārši absolūta Dieva žēlastība. Un tad Dievs saņem visu godu, slavu. Tur nevienam nav nekādas ēnas. Tieši tādā veidā es savā kalpošanā...tas iemesls, kāpēc es neņemu pārāk daudz, ja vien... Lūk, vakar vakarā mēs centāmies lūgt par tik daudziem, cik vien varējām. Bet roku uzlikšana...

13 Parasti tas ir vakaros, vienkārši varbūt Svētais Gars atnāks tepat mūsu vidū un sāks Sevi izpaust, darīdams Sevi zināmu mūsu vidū, un tad caur to, manuprāt, tas ir reāli, kad Viņš var, varbūt, suverenitātē, saprotiet. Es šobrīd nevaru pateikt: "*Šis* vīrietis vai *šī* sieviete, vai *šis* bērns," saprotiet. Svētais Gars virzās pa ēku un runā uz to, kam Viņš grib runāt. Saprotiet, tas ir suverēni. Un tad tas atnes zināšanas, jo tas ir Dieva apsolījums, tas atnes zināšanas par... Dievs, suverēns...un arī atnes Viņa klātbūtni mūsu vidū. Mums tas būtu jāredz un jāpriecājas! Un nav nozīmes...

14 Jūs sakāt: "Nu, es sakropļoju savu roku. Es biju šeit pagājušajā vakarā. Man...man nekļuva labāk." Tam nav nekāda sakara ar to. Tev tas jau ir beidzies. Tad tu vairs neskaties uz savu roku, tu skaties uz apsolījumu, saprotiet. Un tāpēc tu nevari teikt: "Nu, brālis *tāds un tāds* nepalūdza ticības lūgšanu vai *to un to.*" Tā ir Tā Kunga klātbūtne, kas deva tev ticību, saprotiet, un tad Viņš sūtīja Savu Vārdu un dziedināja viņus.

15 Un tā, vakar vakarā es...es atkal pārkāpu savu solījumu. Es centīšos to turēt šovakar, ja vien varēšu. Un tā, kāds pateica: "Tu vakar novirzījies no savas tēmas." Nē, es...es nenovirzījos, jo...es pateikšu jums, kāpēc. Es grasījos sludināt par tēmu, lūk, es aizmirsu tieši par ko, bet... *"Dievs, bagāts žēlastībā"*.

16 Un es sāku censties izskaidrot, kā Pāvils, tur runādams, teica: "Mēs, kas aizgājušajos laikos bijām," kādreiz, kādā citā laikā, nevis tagad, "mēs bijām miruši un grēkos, un pārkāpumos; mūs Dievs ir atdzīvinājis, darījis dzīvus". Un tā, redziet, pirms kaut kas var tikt atdzīvināts, tur ir jābūt kaut kam, ar ko to var atdzīvināt. Tā tas ir.

17 Tāpēc, saprotiet, ja tu biji Dieva paredzējumā, tad tu kļūsti par daļu no Dieva. Un vienīgais veids, kā tu vari būt Dieva dēls vai Dieva meita, tev bija jābūt Dieva daļai, un Dievs nav pilnīgs bez tevis. Tā tam ir jābūt. Tā tas ir, jo ir tikai viens, tikai viens mūžīgās dzīvības avots, un tas ir Dievs, un tikai Viņam ir mūžīgā dzīvība. Saprotat? Lūk, un tu biji daļa no Viņa tik ļoti, ka tu esi atribūts jeb Viņa domāšanā jau sākumā. Un tādējādi, tā kā Viņš sākumā domāja par tevi, tas izraisa to mazo vilkmi Viņa virzienā. Lūk, kam ir jātiek atdzīvinātam. Daži no viņiem nekad netiks atdzīvināti, viņiem tā vienkārši nav, tas arī viss.

18 Tieši tāpat kā, ja jūs ieliekat zemē kviešu graudu, kuram nav... Lai cik skaists tas nebūtu, ja tajā nav dzīvības dīgļa, tas nekad nevar tikt atdzīvināts. Un, pirmkārt, tur ir jābūt dzīvības dīglim.

19 Un man ir neliels stāsts par to ērgli, kurš staigāja kopā ar vistām un cāļiem, jo viņš bija tur izperēts un dzimis, bet viņš nekad nejutās tā, kā tie cāļi. Un, jūs zināt, kad viņa mamma atlidoja un iekliedzās, viņš sadzirdēja balsi, kas viņa ausīm skanēja šausmīgi labi, jo, atcerieties, viņš jau no sākuma bija ērglis**.** Viņam vienkārši bija jānonāk līdz tam, lai viņš atrastu sevi, lai atrastu savu vietu.

20 Tieši tā tas ir ar katru ticīgo. Tu nepiedzimi šai pasaulei. Tu tiki radīts pēc Dieva tēla, lai būtu Dieva dēls. Un tava vieta nav tajā vistu pagalmā. Tu esi ērglis!

21 Un, ziniet, es tik ļoti aizrāvos ar to "ērgli" un nespēju nolaisties atpakaļ uz zemes, tāpēc man

vienkārši vajadzēja...es pārāk aizrunājos, un tad es aizmirsu, par ko bija mana tēma, un pazaudēju savas piezīmes un visu pārējo. Man bija drausmīgs laiks. Bet, lūk, kas tas bija, tas vienkārši bija par to "ērgli".

22 Un tā, lai tas ērglis, Dievs... Jūs zināt, Dievs pielīdzina Savus praviešus ērgļiem. Un Viņš sauc Sevi par ērgli; Viņš ir Jehova Ērglis, Tētis Ērglis.

23 Un iemesls, kāpēc Viņš tā dara, ir tas, ka ērglis var lidot augstāk par jebkuru citu putnu un tāpēc, ka viņš ir izveidots citādāks nekā jebkurš cits putns. Lūk, viņš neceļ savu ligzdu uz zemes kā vistas un tā tālāk, bet viņš dodas augstu, lai būvētu savu ligzdu.

24 Un vēl viena lieta par to, ka viņš ir īpaši veidots putns. Lūk, ja...ja kāds vanags vai vārna, vai klijāns, vai kāds cits putns mēģinās sekot viņam augšup debesīs, viņš sadalīsies gabalos; viņš nav tam veidots. Tai ir jābūt īpašai personai, lai varētu pacelties tur. Viņa spalvas ir blīvākas nekā jebkuram citam putnam. Viņš ir...

25 Un viņa redze ir asāka nekā jebkuram citam putnam. Un, jo augstāk viņš paceļas, jo tālāk viņš var redzēt. Nu, daži no tiem putniem, kad tie paceļas tik augstu, cik tiem vajadzētu būt, viņi ir akli kā sikspārnis. Un tā tas ir ar... Nu, kad viņi atstāj to ticības mācību, tad viņi neko par to nezina. "Brīnumu laiks ir beidzies," kāpēc? Viņi nespēj to ieraudzīt.

26 Bet ērgļi var pacelties debesīs un debesu debesīs, tur augšā. Kāds labums ir pacelties tur augšā, ja tu nevari redzēt? Ak, es esmu tik priecīgs, ka esmu viens no viņiem un saistīts ar pilnu ligzdu ar tiem!

27 Tagad atvērsim Veco Derību, Pamācību grāmatu, kuru uzrakstīja Salamans, viens no gudrākajiem cilvēkiem pasaulē, neskaitot mūsu Kungu Jēzu. Taču viņš nebija tieši tāds kā Salamans, tā kā Salamans bija cilvēks, kas bija dzimis no sievietes, un viņš bija dzemdināts no zemes tēva, Dāvida. Bet Jēzus bija no jaunavas dzimis Dēls un nebija gluži kaut kāds cilvēks, bet Viņš bija Dievs, Dievs-Cilvēks, un Viņš bija vairāk nekā cilvēks, Viņš bija cilvēks "plus". Saprotat? Bet Salamans bija parasts cilvēks kā jūs un es, un viņš lūdza Dievam gudrību, lai vadītu savu karaļvalsti. Un viņam bija gudrības dāvana; gudrākais jebkad zināmais cilvēks, neskaitot mūsu Kungu. Viņš uzrakstīja Salamana Pamācības, un es domāju, ka tās ir ļoti labas.

28 Un tagad mēs atšķirsim Pamācību grāmatas 1. nodaļu un...tas ir, 2. nodaļu, un dažus pirmos pantus no Pamācībām, no 2., sākot ar pirmo. Pamācības 2. nodaļa, sākot ar 1. pantu, turpinājums Salamana pamācībai saviem dēliem: "Mans dēls, ja tu saņemsi..." Atvainojiet.

29 Tas ir Pamācības 3:1. Atvainojiet. Es paskatījos šeit uz...uz manu grāmatu, un es redzu, ka tā ir Salamana Pamācības 3. nodaļa, nevis 1. vai 2. Atvainojiet. Pamācības 3:1.

Mans dēls, neaizmirsti manu pamācību, un lai tava sirds patur sevī manus baušļus,

jo tie piešķirs tev ilgu mūžu, labus gadus un mieru.

Žēlastība un uzticība no tevis neatstāsies; nēsā tās sev valdziņā pakārtas ap kaklu, uzraksti tos uz savas sirds plāksnes,

un tu iemantosi labvēlību un laipnību Dieva un cilvēku acīs.

Paļaujies uz To Kungu no visas sirds un nepaļaujies uz savu paša saprašanu.

Atzīsti to To Kungu visos savos ceļos, un Viņš darīs līdzenas tavas tekas.

30 Ak, es domāju, ka tā ir visbrīnišķīgākā Rakstu vieta! Tagad es gribu paņemt tēmu no...no 5. panta: *"Nepaļaujies uz savu saprašanu."*

31 Un tā, šī ir ļoti neparasta tēma tai dienai, kurā mēs dzīvojam, jo uzsvars šodien noteikti tiek likts uz izglītību un uz mūsu pašu izpratni par lietām, mācīšanās diena. Bet šeit mēs redzam, ka šim dīvainajam apgalvojumam, tāpat kā citām Rakstu vietām, ir sava vieta, un mēs paļaujamies, ka Dievs ļaus mums ieraudzīt, kur tā vieta ir.

32 Šodien mēs sūtām savus bērnus uz skolām, lai viņi iegūtu saprašanu. Tad, kad viņi pabeidz pamatskolu, mēs sūtām viņus uz vidusskolu, lai viņi labāk saprastu zināšanas. Tad, kad viņi pabeidz

arī to, daži bērni ir pat pietiekami veiksmīgi, lai dotos uz koledžu, un pabeidz koledžu, lai pilnveidotu savu izglītību un savu zināšanu saprašanu, ko viņi iegūst caur... Daudzas reizes, lai iegūtu darbu, tev ir nepieciešama vismaz vidusskolas saprašana jeb koledžas izglītība un tā tālāk.

33 Tomēr gudrais Salamans pateica mums "nepaļauties uz to, uz mūsu pašu saprašanu; nemācīties no šīm lietām", jo... Mēs brīnāmies, kāpēc gan viņš pateica ko tādu, bet tas ir tāpēc, ka parasti mūsu modernā izpratne, parasti tā ir cilvēka gudrība, kas ir pretrunā ar Dieva Vārdu. Es domāju, ka tieši šādu padomu Salamans centās iedot saviem dēliem, ne jau būt analfabētiem, bet nepaļauties uz savu saprašanu.

34 Un es domāju, ka tā būtu laba pārliecināšana šodien, ja mēs teiktu saviem dēliem un Dieva dēliem, ka iegūt izglītību, tas ir normāli, nekas pret to; bet, kad tā izglītība ir pretrunā ar Dieva Vārdu, tad paļaujies uz Vārdu, un lai tava izglītība aiziet, saprotiet, jo Vārds... Un izglītība noderēs un dos tev labu darbu, varbūt labu stāvokli intelektuālu cilvēku vidū, bet...ar to viss ir kārtībā, varbūt tā tev ļoti palīdzēs, palīdzēs tev tavās finansēs un tavā...tavā iztikšanā, varbūt padarīs tavu dzīvošanu mazliet labāku.

35 Bet atceries vienu lietu, mans dēls, tev ir jāmirst. Nav nozīmes, cik daudz izglītības tev ir, cik daudz kultūras tu vari uzkrāt, tev būs jāsastopas ar nāvi, jo ir rakstīts, ka "cilvēkam ir jāmirst, un tad ir tiesa". Un Dievs, kad... Nāve nemaz nav tik slikta, bet tā sliktā daļa ir nonākšana tajā tiesā. Un tā, tu vari nomirt, "un pēc tam ir tiesa". Un Dievs nejautās tev, cik daudz skološanas tu saņēmi, kad tu bijis šeit uz zemes, cik daudz zināšanu tu uzkrāji, vai tu esi ieguvis savu bakalaura grādu vai kāds nu tev bija tas grāds, pat ja tu esi kalpotājs. Tas tev netiks jautāts.

36 Bet tev tiks jautāts, ko tu izdarīji ar Dieva Vārda saprašanu. Tieši tur parādās tā prasība, jo jūsu izglītība ir laba, bet Dieva Vārds ir dzīvība. "Mans Vārds ir dzīvība," un zināt to ir dzīvība. Un Viņš...Viņš sacīja: "Zini Viņu." Viņš ir Vārds. Tātad jūs varat zināt Viņu tikai caur Vārdu, jo Viņš ir Vārds. Tas ir vienīgais veids, kā jūs Viņu zināsiet – caur Viņa Vārdu.

37 Kāds varētu atnākt un pateikt, ka "*šis* ir Dievs" vai "*tas* ir Dievs", vai "*šis* ir Dievs", vai "*tas* ir pareizi" un "*šitas* ir pareizi", bet mēs atgriežamies pie Vārda, kas ir patiesība.

38 Un Vārds ir tieši kā Polārzvaigzne, tā ir precīza zvaigzne. Nav nozīmes, uz kuru pusi peld pasaule, tā Polārzvaigzne ir nocentrēta attiecībā pret zemi. Jūs iestatāt savu kompasu uz Polārzvaigzni. Tā vienmēr atrodas zemeslodes centrā. Pārējās zvaigznes peld apkārt kopā ar pasauli, bet Polārzvaigzne vienmēr ir stabila.

39 Lūk, tas kompass ir Svētais Gars, un tavs...tavs orientieris būs Polārzvaigzne, tāpēc Svētais Gars vienmēr norādīs uz Vārdu. Svētais Gars nekad nevedīs tevi uz kaut ko citu, izņemot uz Dieva Vārdu. Tāpēc, kā gan cilvēks var pieņemt kādu ticības mācību, kas ir pretrunā Vārdam, un tomēr teikt, ka viņam ir Svētais Gars? Svētais Gars nenorādīs tev uz to. Ir nepieciešams Svētais Gars, lai norādītu tev uz Vārdu, jo Viņš ir Vārds. Viņš ir Vārds, tas var tikai... Kā magnēts kompasā ir iestatīts tikai uz ziemeļpolu, tas ir vienīgais virziens, uz kuru tas var norādīt. Un, ja Svētais Gars ir Vārda Autors, Rakstītājs un Atdzīvinātājs, kā gan tas var norādīt cilvēkam uz kaut ko citu, izņemot Vārdu?

40 Tāpēc, ja cilvēks saka, ka viņam ir Svētais Gars, bet pieņem kaut ko pretēju Vārdam, tas parāda, ka viņš nav saņēmis īsteno Svēto Garu. Saprotat? Tas var būt kaut kāds gars, es to neapstrīdēšu, taču tas...tas nav Kristus Svētais Gars. Lūk, saprotiet, daudzas reizes viņi pieņem cits cita garu; un tāpēc tas var norādīt, kādā cilvēku grupā, uz kādu konkrētu lietu, bet tas...tas nenorādīs uz Kristu. Bet Svētais Gars vienmēr norāda uz Kristu, un Kristus ir Vārds.

41 Mēs to tik skaidri redzam Bībelē, tas ir, es redzu. Varbūt es kļūdos, bet manā izpratnē...bet es tā nedomāju, tāpēc ka: "Nepaļaujies uz savu saprašanu par lietām." Ja tu paļaujies uz savu saprašanu, tad tu noteikti novirzīsies no pareizā ceļa. Jūs nevarat paļauties uz kāda cita saprašanu, kad runa ir par dzīvību. Lai atrastu dzīvību, jums ir jāpaļaujas uz Vārdu. Tā ir dzīvība.

42 Mēs redzam to no paša sākuma. Tas ir tik skaidri darīts mums zināms no paša sākuma, ka Dievs deva Savai pirmajai ģimenei uz zemes Savu Vārdu, lai viņi no tā dzīvotu. Viņiem bija jādzīvo

tikai no Viņa Vārda. Lūk, tas nebija caur barības ēšanu un tā tālāk. Bet viņiem bija jādzīvo no Viņa Vārda, mūžīgi. Kamēr vien viņi turēja to Vārdu, viņi dzīvoja mūžīgi. Bet pirmā maziņā tā Vārda frāze tika ielikta nepareizā vietā, visa ķēde pārtrūka, un cilvēce iegrima nāvē. Saprotiet, un tā, mēs redzam.

43 Ieva, kura, bez šaubām, bija inteliģents cilvēks, pirmā pēc Ādama, kurš bija Dieva dēls, un Ievai pavisam noteikti, atrodoties tajā stāvoklī, kur nebija bijis nekāda grēka, kur nebija vietas grēkam, viņai noteikti bija jābūt brīnišķīgai izpratnei par to, kas ir Dievs. Jo katru vakaru viņa kopā ar vīru staigāja pa dārzu vakara vēsumā un sarunājās aci pret aci ar Dievu. Kāda neprātīga lieta, ka cilvēks, kurš katru dienu staigāja aci pret aci ar Dievu, pēc tam pievērsās prātošanai par kaut ko, kas aizveda viņu prom no Dieva Vārda!

44 Mums tādi cilvēki ir joprojām. Viņus ir tik viegli ar prātojumiem aizvest prom no Dieva Vārda, kaut viņi ir pabijuši Dieva klātbūtnē. Redzot, kā tiek sludināts Dieva Vārds, kā tiek izpausts Dieva Vārds, ka dzērāji un grēcinieki nāk pie altāra un atgriežas, un tiek darīti par jauniem radījumiem Kristū, cilvēki ar sliktu slavu tiek darīti par lēdijām un džentlmeņiem, bet pēc tam novēršas no tās svētītās lietas, kas atveda viņus pie šīs dzīvības, un tad tiek izkropļoti saskaņā ar kādu ticības mācību, lai kļūtu vēl populārāki vai...vai tiktu iekšā tā saucamajā "labākā cilvēku šķirā".

45 Jūs taču esat tajā labākajā cilvēku šķirā, kāda vien ir: Dieva dēli un meitas! Nu, man tāda sabiedrība patīk vairāk, nekā man patiktu visi tie karaļi un monarhi, un visi pārējie. Iedodiet man to pazemīgo cilvēku grupu, pat ja viņi neatšķir savu labo roku no kreisās! Kamēr vien viņi pazīst Dievu un mīl Viņu, un kalpo Viņam, tās man ir debesu slavenības! Tieši tā!

46 Un tā, bet mēs redzam, ka sātans Ievu bez pūlēm pārliecināja aiziet no Dieva Vārda, un viņa paļāvās uz savu saprašanu, jo sātans bija viņai sastāstījis kaut ko tādu, kas viņai nebija patiesa saprašana par Dievu. Bet viņai bija kaut kas cits, ko viņai pastāstīja ienaidnieks, sātans, un viņa tam noticēja.

47 Un tā, mēs redzam, kāds bija rezultāts: tas iegrūda nāvē visu cilvēci, jo pirmā māte uz zemes paļāvās uz savu saprašanu, pretēji Dieva Vārdam, un iegrūda nāvē visu cilvēci. Un tā, vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Tas ir Vārds. Nu, sieviete vienmēr ir...

48 Draudze Bībelē ir attēlota kā sieviete. Un draudze šodien var pieņemt kaudzi dogmu un ticības mācību un iegrūst visu sanāksmi tādā stāvoklī, kad tā ir atdalīta no Dieva! Tie cilvēki, kas pieņem šādas lietas Dieva Vārda vietā, ir tieši kā Ieva. Un tas ir ticis darīts atkal un atkal, līdz visa šī paaudze ir aizgrūsta prom no Dieva Vārda.

49 Un, kad Vārds ir izpausts, Vārds ir atklāts, viņi nepieņems to, viņi to nedarīs, jo viņi paļaujas uz savu saprašanu. "Šeit tika uzcelta šī baznīca. Tā ir brīnišķīga vieta. Tā ir liela organizācija, tajā ir ļoti daudz cilvēku. Kāpēc lai mēs tai nepiederētu? Es tai uzticēšos." Neuzticieties savai saprašanai, bet uzticieties Tā Kunga Vārdam!

50 Nu...nu, galu galā tas beidzās ar visas rases nāvi, kā es teicu, tāpat kā tagad, daudziem cilvēkiem, kas paļaujas paši uz savu saprašanu, uz savām dogmām un ticības mācībām, un tā tālāk, apgalvodami: "Dieva Vārds nav patiess pilnīgi visā, daļa no tā ir iedvesmota, bet daļa nav." Kā jūs varat ticēt Bībelei, ja daļa no tās ir iedvesmota, bet daļa nav? Ja viens, ja viens citāts ir nepareizs, tad pilnīgi viss varētu būt nepareizs. Tai visai ir jābūt pareizai, pilnīgi pareizai.

51 Un dažas no šīm, tā sauktajām, izkropļotajām Bībeles skolām māca uzkrāt cilvēku zināšanas, kur viņi sanāk kopā un sēž cilvēku padomē, un saka: "Lūk, paskatieties, ja brīnumu laiks...tas beidzās apustuļu dienās." Un daudzi cilvēki, atrazdamies zem bīskapa vai kāda augsta ranga cilvēka, sēž tur un saka: "Nu, ja es vienkārši tam piekritīšu, bez šaubām, es varētu būt nākamais rindā uz viņa amatu." Redziet, tad tu paļaujies uz savu saprašanu, nevis stāvi uz abām kājām par Dieva Vārdu. Tieši tas izraisa šādas lietas.

52 Pirms kāda laika kāds... Man bija strīds par ienākumu nodokli. Un viņi sacīja man, sacīja: "Nu, tavi pilnvarotie, manuprāt, viņi ir tikai marionetes."

53 Es teicu: “Ja man padomē būtu kāds pilnvarotais, kuram būtu kādas citādākas domas, bet viņš nepieceltos un (man ir vienalga, kas par to runātu) neizteiktu savu viedokli par to jautājumu, es izmestu viņu no padomes.” Tieši tā. Kaut arī tas būtu pretēji maniem uzskatiem, es gribu, lai viņš izsaka to, ko viņš uzskata par pareizu. Tieši tāpēc viņš man tur ir – lai redzētu, ko par to saka viņš. Un mums ir šādi.

54 Ievērojiet, Jēzus teica svētā Jāņa 10. nodaļā: “Manas avis pazīst Manu balsi.” Balss, protams, ir Viņa Vārds, kad Viņš runā. “Manas avis pazīst Manu balsi. Mana balss viņām ir pierādīta, ka tā ir patiesība. Ir pierādīts, ka tā ir Mana balss.” Lūk, ievērojiet, viņas neseko kādai citai balsij. Viņas to nedarīs. “Manas avis pazīst Manu balsi, un svešiniekam tās nesekos.” Citiem vārdiem sakot, viņas nesapratīs teoloģisku balsi, kas māca pretēji Vārdam. Aitas to nesaprot, ne vairāk kā tas ērglis vakar vakarā varēja saprast vistu klukstēšanu. Viņš to nesaprata, jo viņš bija ērglis. Un tieši tāpat ir ar īstenu no augšas dzimušu Dieva bērnu, viņi saprot tikai tās lietas, kas ir no Dieva.

55 Lūk, kāds sacīs: “Nu, paskaties, tu varētu darīt *to*, manuprāt. Tas ir, es domāju, ka tas nav *šādi*. Es ticu, ka brīnumu laiks ir beidzies. Es neticu, ka tā ir dievišķā dziedināšana. Es tam neticu.” Lūk, īstenam no augšas dzimušam kristietim, tas nekad nepielips viņa ausīm, viņš to vispār nesaprot. Un kā gan cilvēks, kurš tic Dievam un lasa Bībeli, un redz, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, varētu pieņemt kaut ko tādu, es nesaprotu to.

Tāpēc viņi vienkārši nepaļaujas uz savu saprašanu.

56 Gluži kā mazulis. Paņemiet mazu bērniņu un ļaujiet viņam piedzimt, nolieciet viņa galvu uz viņa mātes krūtīm, lai viņš pazīž no tās, to silto pienu, nolieciet viņa mazo galviņu uz viņas krūtīm, kaut arī viņš ir tikai dažas stundas vecs. Kādu dienu vai divas vēlāk paņemiet viņu prom no viņa mātes un pielieciet viņu pie svešas mātes krūts – viņš spārdīsies ar savām mazajām kājiņām un kliegs! Tā nav viņa māte. Saprotiet, viņš jau kaut ko ir sapratis, jo viņš ir daļa no savas mātes, tātad daba ir sagādājusi viņam kaut ko, lai viņš varētu atpazīt savu mammu.

57 Un, ja daba ir sagādājusi mazulim veidu, kā atpazīt savu māti, no kuras tas ir dzimis, cik gan daudz vairāk tā tas ir viņam, Dieva dēlam, kas ir dzimis no Dieva Gara, viņš pazīst savu Māti. Viņš pazīst, jo viņš piedzima no Vārda, un viņš saprot Vārdu! Nolieciet viņu svešā vietā, un viņš pavisam noteikti ir nepareizā vietā, viņš tiks no turienes prom, cik vien ātri varēs. Jo viņam ir, viņš nepaļaujas...

Kāds saka: “Nu, pagaidi, mīlulīt, tagad šī ir tava mamma.”

58 Tā nav viņa mamma, jo viņam ir veids, kā zināt, ka viņš ir daļa no tās mammas. Tā ir viņa mamma, neviens cits nekad nevar ieņemt viņas vietu. Viņš pazīst savu māti. Ievērojiet, kā ir...ka tas tā patiešām ir. Dievs ir radījis visu pēc savas kārtas.

59 Liellopus pēc savas kārtas. Daudzas reizes dzenot visu baru lejup, mēs dzinām veselus liellopu ganāmpulkus, un tie mazie teļi, es vienmēr brīnījos, kā viņi vispār var atpazīt savas mammas. Lūk, viņi...dodoties lejup no kalniem, visi lopi sajaucās kopā. Govs, kas ir kopā ar teliņu, varbūt kāds mazs, izsalcis teliņš varētu nedaudz pazīst no citas mātes, ja viņš ir patiešām izsalcis; bet, kad mēs tos apturējām tur prērijā, tā māte sāk meklēt tajā govju un teļu barā, līdz viņa atrod savējo, un tas teliņš skrien pie savas mātes. Viņš zina to konkrēto skaņu un viņas māvienu. Un viņa mauj, saucot to teļu, un citas mātes mauj tik skaļi, ka tu pat savas domas nevari dzirdēt, bet tas teliņš atradīs to konkrēto savas mātes saucienu, jo viņš ir daļa no mātes.

60 Un no augšas dzimis kristietis no debesīm, viņš ir daļa no šī Vārda! Pareizi. Citai mammai viņš nesekos. Viņš ir daļa no Vārda. Viņš stāv kopā ar Vārdu. “Ja bazūne izdod neskaidru skaņu, kas tad gatavosies karam?” teica Pāvils. Viņš zina Vārda skaņu. Ievērojiet, kā...kā tas ir, Dieva iepriekšnolemtā roka seko viņiem it visur. Viņš zina, ka viņš bija iepriekšnolemts, ka viņš bija Evaņģēlija patiesībā. Viņš zina, ka viņš piedzima no Dieva Gara. Viņš zina, ka Dieva Gars nevar noliegt Dieva Vārdu, tādējādi svešiniekam viņš nesekos. Ievērojiet, kā...

61 Es te paskatījos atpakaļ uz kādu piezīmi, ko es biju šeit pierakstījis. Es...es to izlaidu, bet tā

sanāca, ka es ieraudzīju šo Rakstu vietu, es nodomāju, ka es atsaukšos uz to vēlreiz. Ievērojiet, kā Viņa paša iepriekšnolemtās avis sekoja Viņam pat tajās dienās, kad tur bija varenākie teologi, kādi mums jebkad ir bijuši. Viņas uzreiz izgāja, jo viņas pazina Viņu. Viņas zināja, ko Vārds bija apsolījis tai dienai. Viņas zināja, kādam bija jābūt Mesijam. Kad Viņš atnāca, un pie Viņa pienāca Sīmanis Pēteris, kas tolaik bija tikai "Sīmanis", tad...

62 Un Andrejs bija mēģinājis viņam par to pastāstīt, ka: "Šis cilvēks ir Mesija." Nu, Sīmanis, protams, viņš bija varbūt nedaudz ietiepīgs, un viņš negribēja iet.

63 Bet, kad viņš ienāca Jēzus klātbūtnē, kad Jēzus pateica: "Tavs vārds ir Sīmanis, un tu esi Jonas dēls..." Lūk, mēs zinām, ka Jēzus pateica Saviem apustuļiem, ka Viņš pazina viņus un...pirms pasaules radīšanas, ka viņi bija Viņa domu atribūti. Tādējādi, tā kā tā sēkla atradās viņā, un viņš zināja, ko Vārds teica, un bija apsolīts, ka Mesija būs pravietis; un, kad viņš to ieraudzīja, viņš atstāja zvejniecību. Viņš tad zināja, ka viņš nometīs savus tīklus, jo viņam bija...bija jākļūst par cilvēku zvejnieku. Jo...

64 Lūk, tur stāvēja arī citi, kas redzēja to pašu darbību, bet novērtēja to kā "ļaunu garu". Tie bija tie teologi, jo tam nebija viņu teoloģisko mācību garša. Un viņi noraidīja to, jo viņi paļāvās uz savu saprašanu saskaņā ar saviem doktoriem; kad atnāca Jēzus Kristus kā apsolītā Vārda piepildījums, viņi bija pārāk akli, lai ieraudzītu to. Viņi paļāvās uz to, ko teica priesteri, un uz to, ko teica draudze, nevis paļāvās uz to, ko teica Dievs.

65 Lūk, Jēzus viņiem par to pārmeta. Viņš sacīja: "Jūs pētāt Rakstus, jo jūs apgalvojat, ka tajos jums ir mūžīgā dzīvība. Bet tie ir tie, kas liecina par Mani. Šie Raksti, kurus Es jums lūdzu izpētīt, tie saka jums, kas Es esmu."

66 Bet viņi nepaļāvās uz to, ko teica Vārds, bet paļāvās uz to, kāda bija viņu saprašana. Viņi paļāvās uz savu saprašanu. Un Raksti saka mums, ka viņi bija zem apsega. Viņu pašu teoloģijas apsegs bija padarījis viņus aklus.

Jūs teiksiet: "Brāli Branham, ko tu gribi pateikt?"

67 Es vienkārši gribu pateikt sekojošo. Tas pats notiek atkal, kamēr vien vīrieši un sievietes, un cilvēki paļausies uz kādu noteiktu draudzi, kurai viņi ir pievienojušies un tai pieder, neskatoties uz to, ko par to saka Dieva Vārds. Viņi tā arī turpina, paļaudamies uz savu saprašanu un ignorējot Dieva Vārdu, it kā tas nekad pat nebūtu uzrakstīts. Tā ir cilvēciskas dzīvības sēkla, kurai nav dīgļa. Tajā ir fiziska dzīvība, bet nav garīgās dzīvības, lai to atdzīvinātu. Uz viņu sejas bija apsegs.

68 Un tā, ievērojiet, viņiem bija viņu pašu domas par to, kādam būtu jābūt Dievam; viņiem bija viņu pašu priekšstati par to, kādam būtu jābūt Mesijam! Lūk, redziet, viņiem bija viņu pašu izpratne par to, kāds Viņš būs. Nav šaubu, ka augstais priesteris teica: "Visi man pakļautie priesteri, lūk, kad atnāks Mesija... Mēs šeit esam uzcēluši varenu templi. Mēs to visu esam izdarījuši. Un Bībelē ir teikts: 'Viņš pēkšņi atnāks uz Savu templi,' un visas tās lietas. Kad Viņš to darīs, Mesija atnāks tieši uz šejieni un darīs Sevi zināmu mums, un teiks: 'Es esmu Mesija. Es esmu ieradies. Es esmu tas Mesija, kuru jūs esat gaidījuši.'" Nu, kad Viņš patiešām atnāca, Viņš atnāca tik atšķirīgi no tā, kā viņi bija iedomājušies, ka viņi neatpazina Viņu. Viņi nezināja, kas Viņš bija. Bet Viņa...

69 Ak, ja...kā būtu, ja kāds liekulis būtu tur atnācis un pateicis: "Es esmu Mesija. Es esmu doktors *tāds un tāds.*" Viņi būtu to pieņēmuši.

70 Bet, kad runa ir par Cilvēku, kurš piedzima aizdomīgā veidā, bez izglītības no jebkādas skolas, kuru Viņš būtu apmeklējis, lai mācītos; Viņam nebija nekāda semināra, nekādas biedra kartes; bet Viņš bija izpaustais Dieva Vārda skaidrojums! "Tie darbi, ko Es daru, stāsta jums, kas Es esmu. Ja Es nedaru tos darbus, par kuriem bija apsolīts, ka Es tos darīšu, tad neticiet Man."

71 Un vai mēs nevarētu attiecināt to uz šo dienu? Kad atnāk Svētais Gars, kuru viņi grib attiecināt uz kādu citu periodu, kad Viņš atnāk darbībā un demonstrē Savu mūžīgās dzīvības spēku, cilvēki grib saukt to par "mežonīgu fanātismu". Kāpēc? Viņi paļaujas uz savu saprašanu, nevis uz Tā Kunga Vārdu. Jūs zināt, ka tas tā ir.

72 Identifikācija, ko... Dieva paša skaidrojums ir apsolījuma izpausme.

73 Varbūt es pateikšu to, padarīšu to nedaudz saprotamāku. Kad Dievs saka Vārdu, Viņam nav vajadzīgs kāds vīrietis vai sieviete, vai kāds cits, lai pateiktu, ko tas nozīmē. Kad Viņš pateica... Nu, jūs teiksiet, "Dievs gribēja pateikt *to*." Dievs grib pateikt tieši to, ko Viņš saka, ka Viņš grib pateikt. Saprotat?

74 Un tā, kā Viņš izskaidro Savu Vārdu? Piepildīdams to! Bībelē ir teikts: "Jaunava taps grūta," viņa tapa. Tam nav vajadzīgs nekāds skaidrojums. Dievs pateica: "Lai top gaisma," un tā notika. Tam nav vajadzīgs nekāds skaidrojums.

75 Dievs arī pateica, ka šajās pēdējās dienās Viņš izlies Savu Garu uz visu miesu, un Viņš ir to izdarījis! Tam nav vajadzīgs nekāds skaidrojums! Tam ir vajadzīga tikai pieņemšana, lai kāds pieņem to, ko Dievs ir izdarījis. Tam nav vajadzīgs nekāds skaidrojums. Dievs izskaidro Savu Vārdu. Dievs ir apsolījis tās lietas, ko mēs redzam dienu no dienas, ka Viņš darīs to pēdējā dienā.

76 Šodien cilvēki ir tādi paši kā toreiz – viņi paļaujas uz savu saprašanu. "Mans mācītājs saka, ka *tas* ir fanātisms." Bet Bībele saka, ka tas notiks. Uz kura saprašanu tu paļausies?

77 Bībelē ir apsolīts, ka pēdējās dienās Lāodikejas draudze būs tik bagāta un būs tādā...tas ir, būs pašpietiekamā stāvoklī. "Es esmu bagāta; man netrūkst nenieka, es sēžu kā ķēniņiene." Un viņa ir bagāta! Bet Viņš sacīja: "Tu nezini, ka esi nožēlojama." Lūk, tas ir pilnīgi viss draudzes periods, draudze! "Lāodikejas draudzei: 'Tu esi kaila, akla, nabaga, nožēlojama, un nezini to.'" Sēž uz savām bagātībām, desmitiem tūkstoši reiz desmitiem tūkstoši un tūkstoši locekļu, teju vai visa pasaules bagātība ir viņas rokās. Saliekot to visu kopā, šobrīd, katoļu baznīcu kopā ar protestantiem, tā kā tās apvienojas, viņiem pieder visas pasaules bagātības.

78 Mēs šajā valstī esam izputējuši, teju vai. Mēs aizņemamies, paļaujoties uz nodokļiem, kas tiks iekasēti pēc četrdesmit gadiem no šī brīža, tā man teica, tā viņi teica *"Life Line"*. Nodokļi, ko mēs tērējam šobrīd, tiks iekasēti pēc četrdesmit gadiem. Mans mazais mazdēls, ja Jēzus vēl nenāks, tos nodokļus, ko viņš maksās, kad viņam būs četrdesmit gadu, mēs patērējam jau tagad. Sūtām starptautisko palīdzību, bet mūsu pašu indiāņi un pārējie mirst bada nāvē; mēģinām nopirkt sadraudzību. Tu nevari nopirkt sadraudzību. Tu nepērc draugu. Nē, bet tieši to mēs darām. Tieši tāda ir mūsu ievirze, apliekam cilvēkus ar nodokļiem visā, kur vien iespējams, nodokļi, nodokļi, nodokļi! Un es domāju, ka mēs neizkļūsim no kara parāda, kurā mūs iemeta politiķi, vēl simtiem gadu. Un, lūk, mums nevajadzētu būt šādiem. Nav nekādas jēgas mums būt tādiem.

79 Bet draudzes pašas ir kļuvušas bagātas. "Teju visa pasaules bagātība," ir teikts Bībelē, "atrodas katoļu baznīcā." Tieši tāpēc Krievija viņu izdzina, tāpēc Krievija izslēdza... Tas bija pašos komunisma pamatos, jo tā baznīca mācīja, ka viņa ir kaut kas īpašs, bet tā ne ar ko neatšķīrās no pārējās pasaules.

80 Kad mēs bijām tur Somijā, no miroņiem tika augšāmcelts tas mazais zēns. Tur stāvēja tie krievu karavīri miera stājā, un viņi teica: "Mēs pieņemsim Dievu, kas var augšāmcelt mirušos."

81 Mēs esam izveidojuši konfesijas un skolas, un...un ēkas, un neesam izdarījuši to, ko mums teica darīt Jēzus, tas ir, "sludināt Evaņģēliju". Mēs esam centušies izglītot pasauli. Viņš nekad neteica: "Izglītojiet pasauli; tas, kas ir izglītots, tiks glābts." Jums ir jāatdzimst no augšas, jāpiepildās ar Garu. Tas ir tas iemesls, kāpēc mēs esam tik nožēlojami izgāzušies, it visur. Paskatieties, mums ir bagātība, mums ir tā lieta.

82 Un tā, kas notiks? Un, kad šī draudze, Pasaules draudžu padome sanāks kopā, vai tad jūs neredzat, kas to vadīs? Vai tad jūs, metodisti un prezbiteriāņi, nesaprotat to, jūs, visi pārējie, pat pentakosti? Jūs sakāt, ka jūs neieiesiet. Vai nu jūs iestāsieties, vai arī likvidēsiet konfesiju. Jūs izdarīsiet vienu vai otru. Un tas ir tieši jūsu priekšā, jums tas būs jādara! Tā ir piespiešana, zvēra zīme. Un tas ir tieši tas, precīzi. Konfesionālims absolūti (es varu pierādīt to ar Bībeli) ir zvēra zīme. "Viņa bija netikle; viņai bija meitas prostitūtas." Un mēs zinām, ka tā ir patiesība. Organizētā reliģija, tā ir pretēja Vārdam, un savos principos tas ir antikrists. Ne viss, kas ir tajā, ir antikrists; bet savos principos viņas sistēma ir antikrists, jo tā ir pret Dieva Vārdu. Jebkura organizēta sistēma ir tāda.

83 Te nu tas ir, saprotiet, un jūs paļaujaties uz kāda cita...uz viņu saprašanu, nevis paļaujaties uz Dieva saprašanu, ko par to ir pateicis Dievs. Tieši tāpēc tas ir nepareizi. Puiši, kuriem ir laba izglītība, iet uz semināriem, uz tām tā sauktajām Bībeles skolām. Un varbūt viņu sirdīs ir Dieva aicinājums. Un viņi iznāk no turienes, un viņi ir tik ļoti piebāzti ar sekojošu vienu uzskatu, ka: "*Tāds un tāds* pateica to, bīskaps *tāds un tāds*. *Tas* pateica to. *Šitas* pateica *šito*. Tā cilvēku padome bija vienisprātis, ka tam ir jābūt *šādi*."

84 Nav svarīgi, ko kāds saka. Jēzus teica: "Lai katra cilvēka vārds ir meli, bet Mans ir patiesība. Nav nozīmes, kurš tas ir, Mani ir patiesība."

85 Un tā, kā mēs varam zināt, kas ir patiesība? Kad Bībele paziņo, ka kaut kas notiks, ka kaut kas īstenosies, un tas šādi notiek.

86 Lūk, Bībele saka: "Viņā atradās pasaules bagātības," zelts, sudrabs.

87 Un tā, ja mums ir zelta standarts un mēs sabrūkam, kas tad notiks? Kas notiks? Ziniet, šīs valsts bagātie cilvēki, šīs lielās fabrikas un viskija vīri, un tabakas vīri, un visi tamlīdzīgie, viņi neatbalstīs naudas maiņu, tāpēc vienīgā lieta, ko mums nāksies darīt, būs aizņemties to. Un ir tikai viena vieta, kur mēs varam to aizņemties. Un, kad mēs to darām, mēs pārdodam tur savu pirmdzimtību. Tā tas ir. Ko tad jūs darīsiet? Jūs piederat tai, šai sistēmai. Tur nav nekā, ko jūs varat izdarīt.

88 Ak, cilvēki, nedomājiet, ka es... Varbūt jūs domājat, ka es esmu traks. Bet, kad manu balsi apklusinās nāve, šīs lentes turpinās skanēt, un jūs atpazīsiet, ka tas, ko es teicu, ir noticis. Es būtu visneprātīgākais cilvēks, ja ieņemtu tādu nostāju, kādu es esmu ieņēmis, pat pret šo lietu; es būtu...es būtu pret Dievu, es būtu pret visu, kas ir Dievs, ja es (ja es būtu) kļūdītos savā domāšanā un savā aicinājumā. Tas būtu pret Dievu. Bet es esmu ieņēmis savu nostāju, jo es redzu to šeit Vārdā. Tas ir Dieva Vārds. Turklāt es redzu, ka tas tiek apstiprināts, pierādīts, ka tā ir patiesība. Tas ir tas skaidrojums, ko Dievs dod par Savu Vārdu. Lūk, kā Dievs izskaidro Savu Vārdu – Viņš to apstiprina un īsteno to.

89 Kāpēc tie farizeji bija akli? Kas padarīja viņus tik aklus? Jo viņi negribēja pieņemt atklāsmi jeb Vārda apstiprinājumu.

90 Un tas ir tas iemesls, kādēļ draudzes ir aklas šodien – jo tās nevēlas pieņemt atklāsmi, kas ir apstiprināta. Ja Vārds tā saka, un tas ir atklāts, un tas ir pierādīts – viņi vienalga to nepieņems.

91 Tas ir tas iemesls, kāpēc tie ebreji, ebreji līdz pat šai dienai, to nepieņem. Jūs nevarat parunāt ar viņiem par Kristu, jo tas apsegs joprojām ir uz viņu sejas, padarīti akli.

92 Un draudze, tu nevari parunāt ar viņiem par pilno Evaņģēliju un Dieva spēku, jo šīs pasaules dievs ir padarījis viņus aklus pret Dieva patiesību, un viņi paļaujas uz savu saprašanu. Kad sievietes ienāk draudzē un apgriež savus matus, jo viņu mācītāji saka viņām: "Ak, ar to viss ir kārtībā. Tas cilvēks ir traks." Bet Bībele saka, ka viņa ir izdarījusi nepareizi, kad viņa to dara, Dievs atsakās atbildēt uz viņas lūgšanu. Un dažas no tām sievietēm dara vēl vienu negodu un mēģina kļūt par sludinātājām, tad viņa ir izdarījusi jau dubultā. Bībele saka, ka viņai nevajadzētu to darīt, neko no tā. Bet draudzes organizācija to pieņems un ordinēs viņu, un sūtīs. Viņi paļaujas uz savu saprašanu!

93 Viens nepareizi ievietots vai nepareizi izskaidrots, vai nepieņemts Dieva Vārds pārrauj visu to ķēdi. "Cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no katra Vārda, kas iziet no Dieva mutes."

94 Kāpēc tas tā ir, sievietes, ka jūs dzirdat, ka es sludinu pret šīm lietām, par šortu un bikšu valkāšanu un...un par tām frizūrām ar apgrieztiem matiem, un par visām tām lietām, bet pēc tam katru gadu, kad es atgriežos, jūs joprojām esat tādā pašā stāvoklī? Tas ir tāpēc, ka jūs paļaujaties uz savu saprašanu, nevis uz Tā Kunga Vārdu.

95 Un, mācītāji, kāpēc jūs neiztīrāt savu draudzi? Tāpēc ka jūs ejat pēc savas konfesionālās mācības, nevis pēc Tā Kunga Vārda. Pareizi. Nepaļaujieties uz savu saprašanu. Nu, nepaļaujieties uz savu saprašanu, bet uz Tā Kunga Vārdu.

96 Viņi nepieņēma to, jo viņi nepieņēma apstiprinājumu. Jēzus atnāca ar Evaņģēliju tieši tā, kā

Viņš pateica, ka Viņš atnāks. Pat daudzas reizes...

97 Jānis bija nedaudz apmulsis, kad viņš tika iemests cietumā, un viņš tur nokļuva... Un viņš bija sludinājis, ka "nāk Mesija, un vēteklis ir Viņa rokās; Viņš kārtīgi izmēzīs Savu klonu un sadedzinās pelavas neizdziestošā ugunī, un kviešus savāks klētī". Dieva Gars lējās, plūda no viņa kā...kā avots. Bet tad, kad viņš ieraudzīja, kā uz skatuves uznāk Jēzus – neliela auguma, lēnprātīgs, pazemīgs Puisis, pret kuru izturējās rupji, bēga uz *turieni*, glābdams Savu dzīvību, un uz *turieni*. Ak, viņi nevarēja...

98 Jānis nevarēja to saprast, tāpēc viņš sūtīja dažus no saviem mācekļiem, lai noskaidrotu no Jēzus, vai Viņš patiešām ir Tas īstais. Kāda necieņa pret Jēzu! Pēc tam, kad tas pravietis, stāvēdams tur ūdenī kopā ar Dieva Vārdu, pateica: "Es Viņu pazinu, jo es redzēju Svēto Garu kā balodi, Dievu nolaižamies no debesīm kā balodi, un tas iegāja Viņā, un es dzirdēju balsi no debesīm, kas sacīja: 'Šis ir Mans mīļotais Dēls'," un tad Jānis sacīja: "Aizejiet un paprasiet Viņam, vai Viņš patiešām ir Tas īstais, tiešām, vai...vai arī lai mēs gaidām kādu citu?"

99 Un tā, Jēzus neaizsūtīja viņam kādu grāmatiņu par to, kā uzvesties cietumā vai kādai draudzei viņam vajadzētu pievienoties. Taču Viņš sacīja: "Kādu brīdi palieciet tepat un paskatieties, kas notiek, un tad ejiet un parādiet Jānim tās lietas, ko jūs esat redzējuši un darījuši," jo šie Viņa darbi, ko Viņš darīja, apstiprināja, ka Viņš ir Mesija, Dieva Dēls. "Svētīgs ir, kas pie Manis neapgrēcinās."

100 Un tik daudzi bija apgrēcinājušies. Tik daudzi cilvēki tik viegli apgrēcinās pie Dieva Vārda. Tas...tas ir pretēji, viņi grib paļauties uz savu saprašanu. Viņi negrib pieņemt Dieva Vārdu. Un viņiem vajag iet tieši pa to ceļu, kā...kā viņiem ir iemācīts iet. Un tas, kā viņi ir iemācīti, viņu draudze uz to paļaujas. Nav svarīgi, ja Dievs ir apsolījis, ka Viņš...Viņš līs...ka no rīta līs lietus, bet draudze pasaka: "Tās ir blēņas," viņi ticēs draudzei, nevis Dievam. Kāpēc tā? Viņi ir dzimuši no draudzes.

101 Bet cilvēks, kas ir dzimis no Dieva, viņš ir no Dieva sēklas. Un Dieva sēkla ir Dieva Vārds, un viņš dzīvo tikai no tā. Tā ir viņa dzīve.

102 Un tā, viņi paļāvās uz savu saprašanu, un viņi negribēja paļauties uz Dieva Vārdu. Viņi zināja ko labāku. Tas bija Rakstos. Viņi nosauca to par "ļaunu garu", to Cilvēku. Kāpēc? Viņu priesteri sacīja: "Jebkurš, kas iet klausīties tā Cilvēka sludināšanu, viņi tiks izslēgti no sinagogas."

103 Kad Jēzus bija dziedinājis kādu vīru, kurš reiz bija akls, pat viņa vecāki, kas bija tik priecīgi par viņa dziedināšanu, tomēr viņi baidījās apliecināt, ka tas bija Jēzus, kas to izdarīja. Jā.

Viņš teica...viņš teica: "Vai tas ir jūsu dēls?"

Teica: "Jā."

Teica: "Kas viņu dziedināja?"

104 Teica: "Es...es nezinu." Teica: "Viņš ir pietiekami vecs, pajautājiet viņam. Viņš, viņš pats var atbildēt."

105 Jo bija pateikts, ka: "Ikviens cilvēks, kurš paļausies uz Viņa, Kristus, saprašanu," nevis uz viņu saprašanu, "tiks izslēgts no viņu draudzes." Nu, vai tas nav tieši tas pats? Es uzdodu jums tiešu jautājumu. [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Pareizi. Notiek tas pats. Nav svarīgi, ko dara Dievs, tam ir jābūt saskaņā ar viņu saprašanu, nevis tam, ko Dievs apstiprina kā patiesību. Lūk, un tomēr tam cilvēkam bija atbilde.

Viņš sacīja: "Kas tevi dziedināja?"

Viņš atbildēja: "Kāds, kuru sauc par Jēzu no Nācaretes."

Sacīja: "Viņš ir grēcinieks. Mēs nezinām, no kurienes Viņš ir nācis."

106 Viņš sacīja: "Nu, tas ir dīvaini. Jums būtu jābūt šī laika līderiem. Un šeit ir Cilvēks, kas atvēra man acis, kas nav ticis darīts kopš pasaules sākuma, un tomēr jūs sakāt, ka jūs nezināt, no kurienes Viņš nāk." Ak vai!

107 Kāpēc? Viņi paļāvās uz savu saprašanu, nevis uz Tā Kunga Vārdu. Jo Jesaja teica: "Aklais redzēs, klibais lēkās kā briedis, tuksneši izvirdīs priekā." Bet jūs redzat, ka viņi paļāvās uz savu saprašanu, nevis uz Vārdu; viņu pašu sistēma viņus apturēja.

108 Un tā, ievērojiet, draudzes šodien dara to pašu. Viņi ir izveidojuši varenu saprašanas super-rasi savās konfesionālajās sistēmās; redz, viņiem ir tāda super-saprašana, ka viņi nevēlas, lai kāds cits tur iesaistās, lai kāds tur ienāk, ja vien viņš nepieder pie tās grupas.

109 Nestāstiet man; es dzīvoju Tūsonā, Arizonā. Es ierados šeit pirms trim gadiem, es tikos ar draudžu padomi un es teicu: "Es vispār neesmu ieradies, lai uzsāktu kādu draudzi. Es ierados, lai būtu sadraudzībā ar jums. Es atnācu, lai jums palīdzētu. Es esmu misionārs, evaņģēlists, lai ko es darītu..."

Viņi teica: "Vai tu ieradies šeit, lai uzsāktu draudzi?"

110 Es teicu: "Nē, ser. Es ierados šeit...ja es gribu draudzi, man tāda ir Indiānā." Es teicu: "Es ierados šeit, jo Tas Kungs vadīja mani uz šejieni vīzijā. Un es grasos palikt šeit kādu laiciņu, ja vien Viņš neaizvedīs mani prom, bet es vispār neesmu ieradies, lai uzsāktu draudzi. Es ierados, lai palīdzētu jums, brāļi."

111 Tas bija pirms trim gadiem. Mani vispār nav uzaicinājuši ne uz vienu vietu. Kāpēc? Tāpēc, ka uzreiz pēc tam bija sanākšana un tika pateikts, ka, ja kāds cilvēks palaidīs mani aiz savas kanceles, viņi šo sludinātāju izslēgs. Saprotat? Kāpēc? Paļaujas uz savu saprašanu! Protams, tā ir tā sauktā...viņi veido savu super-saprašanu.

112 Ja tu neierakstīsi savu vārdu viņu grāmatā, tu...tu esi pazudis. To man pateica viens mācītājs. "Ak," jūs teiksiet, "tas bija kaut kāds šarlatāns." Tas bija pentakosts.

113 Mēs ar Džeku Mūru sēdējām tur un klausījāmies viņu Dalasā, Teksasā. Viņš teica, ka viņam vajadzēs izsvītrot vienu cilvēku no tās grāmatas.

Es teicu: "Kāpēc?"

"Tāpēc, ka viņam bija sadraudzība ar tevi."

Es teicu: "Labi, izsvītro viņu."

Viņš sacīja: "Nu, tad viņš ir pazudis."

Es teicu: "Pazudis?"

"Nu," viņš teica, "ja viņa vārda nav tajā..."

114 Es teicu: "Tu gribi pateikt, ka tu esi apgabala prezbiteris un tici kam tādam?"

Viņš sacīja: "Tā ir patiesība."

115 Es teicu: "Noliec klausuli, mister! Tu...tu... Tā nav Dieva žēlastība, tā...tā...saproti."

116 "Jo ar vienu Garu mēs visi esam kristīti vienā ķermenī un esam kļuvuši par šī ķermeņa locekļiem." Man ir vienalga, kāda etiķete tev ir pielīmēta, tam ar to nav nekāda sakara. Tu esi absolūts kristietis caur piedzimšanu. Tas ir tas vienīgais veids, vienīgais veids, kā tu vari būt; nevis pievienojoties, nevis caur ticības mācībām, nevis caur *šādām* emocijām, vai deklamējot *šo* vai vēl kaut ko, nevis caur izglītību, teoloģiju. Tu esi kristietis, kad tu esi piedzimis no augšas, un tu nevari piedzimt no augšas, ja vien tu neesi izvēlēts piedzimt no augšas. "Jo neviens nenāk pie Manis, ja vien Tēvs viņu nepievelk, un visi, kurus Mans Tēvs Man ir devis, atnāks." Āmen. "Es atkal augšāmcelšu viņu pēdējā dienā."

117 Šīs lielās tā sauktās Bībeles skolas, kas mums ir, tās paļaujas uz savu mācīšanos. Ak vai! Viņi, nav svarīgi, ko saka Vārds, viņi var tik skaidri to izskaidrot, ak, paši sev, likt pašiem sev tam noticēt, un tādi kā viņi tic tam, ka: "Brīnumu laiks ir beidzies. Nav nekā tāda kā pravietis, pravieši, apustuļi. Nav nekā tāda kā dziedināšanas dāvanas un tā tālāk. Tas viss beidzās toreiz, Bībeles laikos." Viņi var likt sev tam noticēt.

118 Ziniet, Bībele saka, ka: "Tu vari noticēt meliem un būt nosodīts ar to." Saprotiet, tā ir

visīstākā patiesība. Viņi veido... Nav nozīmes, ko saka Dieva Vārds, viņi paļaujas uz savu saprašanu. Viņi, viņi paļaujas uz to, viņi tic tam, viņi domā, ka tā ir patiesība. Tu vari turpināt ticēt meliem vēl un vēl, līdz tev tie kļūst par patiesību. Tā tas ir.

119 Bet kā mēs varam zināt, vai tā ir patiesība, vai nav? Dievs pierāda, ka tā ir patiesība, jo tas ir Viņa Vārdā, un Viņš apstiprina to. Viņš izskaidro to Pats.

120 Kā viņi dara...nonāk līdz tam? Viņi dara to, izmantojot savu kultūru, savu izglītību, ar savu saprašanu, ar doktora grādu un tā tālāk, ko viņi iegūst kādā konkrētā seminārā, un šīs lietas iemācās.

121 Bet paskatieties, draugi, paklausieties. Nekur Bībelē mums netiek prasīts saprast. Mums netiek prasīts saprast to. Mums tiek prasīts ticēt tam. Ticēt tam ar ko? Ar ticību. Ja tu saproti to, tad tava ticība ir līdzvērtīga nullei. Jūs nevarat saprast to, bet jūs vienalga tam ticat. Ja es varētu saprast Dievu, tad man nevajadzētu ticēt Dievam. Es nesaprotu Dievu, neviens cilvēks nesaprot Dievu. Es nevaru saprast Dieva Vārdu, bet es pieņemu to. Es ticu tam. Man netiek prasīts to saprast.

122 Es neeju uz nekādu semināru un pie visām tām lielajām cilvēka zināšanu saprašanām par to. Es vienkārši zinu, ka Bībele saka, ka "Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi", un es meklēju Viņu tādā pašā kategorijā. Es zinu, ko Viņš apsolīja, ka Viņš darīs šajā dienā; es gaidu, ka Viņš to darīs, un Viņš to dara. Tā tas ir. Viņš apsolīja žēlastību, es meklēju to, un es saņēmu to. Viņš apsolīja dziedināšanu, es ticēju tam un pieņēmu to, un es saņēmu to.

123 Un tā, es negribu aizņemt pārāk daudz jūsu laika, bet es vēlos jums kaut ko pajautāt, ja jūs pacietīsiet mani kādu minūti, lai aplūkotu dažus no tiem, kas nepaļāvās uz savu saprašanu; dažus Bībeles personāžus, tikai dažus, kuri nepaļāvās uz savu saprašanu, neatkarīgi no tā, kāda saprašana bija viņu periodā.

124 Paņemsim, piemēram, Noasu. Noass dzīvoja varenas zinātniskas izpētes laikā. Noasa laikā viņi droši vien uzbūvēja piramīdas, ko mūsdienās viņi nespēj atkārtot. Lūk, mums nav nekā, ar ko to darīt, nekā, ar ko uzcelt akmens bluķus tur augšā. Šodien viņi to nevar. Tajā laikā viņiem bija kaut kāda ķīmija, ko viņi varēja pievienot krāsai un likt izskatīties drēbēm dabiskām līdz pat šai dienai. Viņiem bija balzamēšanas šķidrums, ar ko viņi varēja uztaisīt mūmiju; šodien mēs tādu uztaisīt nevarētu, ja mums vajadzētu. Mēs...daudzus amatus, ko mēs esam pazaudējuši. Viņš dzīvoja gudrā, zinātniskā periodā.

125 Jēzus atsaucās uz to, ka tāda paša veida periods atkal atgriezīsies pirms Viņa atnākšanas: "Jo, kā tas bija Noasa dienās..." Nu, jūs tam ticēsiet, vai ne? Vai jūs ticat, ka Jēzus to teica? Vai jūs ticat, ka mēs esam atgriezušies tajā periodā? Lūk, tas ir Lūkas Evaņģēlija 17. nodaļas 29. pants.

126 Un tā, Lūkas 17:30 Viņš teica: "Un kā tas bija Lata dienās, kad Tā Kunga eņģelis..."

127 Lūk, Viņš lasīja to pašu Bībeli, ko lasām mēs. Un, kad Viņš... Paejieties atpakaļ un noskaidrojiet, kāds laiks bija pirms Noasa lietus. Paejieties atpakaļ un noskaidrojiet, kāds laiks tas bija, pirms pasaule tika iznīcināta Lata dienās. Noskaidrojiet, kas tas bija, un jūs ieraudzīsiet, par ko runāja Jēzus.

128 "Noasa dienās viņi ēda, dzēra, precējās un devās laulībā; viņi nezināja to līdz brīdim, kad Noass iegāja šķirstā un plūdi nāca un viņus visus iznīcināja."

129 Lata dienās, tieši pirms pasaule tika...uguns sadedzināja pagānu pasauli, sodomieši, tur bija homoseksuāļi, perversijas, viss iespējamais. Liela... Tā bija mūsdienu Losandželosa; ne tikai mūsdienu Losandželosa, bet Savienotās Valstis; ne tikai Savienotās Valstis, bet pasaule. Protams, ka bija. Perversija! Cilvēki bija pazaudējuši savus dabiskos dzīves pirmsākumus un savu dabisko veselo saprātu, un tos bija izkropļojis ļauns gars, kas pilnībā izmainīja visu viņu dabiskās dzīves kursu, un viņi bija dēmonisku garu apsēsti. Ja šī nav Noasa dienu aina, tad es neko nezinu un...es gribēju teikt, Lata dienu. Un arī Noasa dienās ēšana, dzeršana, precēšanās, iešana laulībā, pārpildītas šķiršanās tiesas un viss pārējais, tieši tāpat, kā tas bija.

130 Bet atcerieties, ka, pirms pasaule tika iznīcināta, Ābrahāms tika aizsūtīts uz zemi, un viņam tika dots apsolījums par dēlu. Un Ābrahāms tikās ar Dievu daudzās stadijās, kā līdzība par draudzi, kas ir satikusi Dievu. Bet tieši pirms iznīcināšanas, un pirms atgriezās, tas ir, atnāca apsolītais dēls,

tas dēls, kas bija apsolīts, Dievs nonāca un izpaudās cilvēka miesā, cilvēkā, trijos vīros. Un viņi nonāca lejā pie Lata; vispirms viņi atnāca pie Ābrahāma, un viņi apsēdās. Un Ābrahāma vārds jau bija izmainīts no Ābrama uz Ābrahāmu; no Sārajas uz Sāru.

131 Un šis cilvēks, tas runātājs, Elohims, kad Viņš nonāca, lai parunātu ar viņu, ko Viņš pateica? Viņš sacīja: "Kur ir tava sieva, Sāra?"

Teica: "Viņa ir teltī Tev aiz muguras."

132 Teica: "Es apmeklēšu tevi atbilstoši dzīves laikam." Un viņa smējās teltī Viņam aiz muguras. Un Viņš sacīja: "Kāpēc Sāra smējās?" Redzat? Lūk, Viņš būtu atņēmis Sārai dzīvību turpat uz vietas par to, ka viņa smējās par Viņa Vārdu; bet Viņš nevarēja to izdarīt, jo Sāra bija daļa no Ābrahāma.

133 Un šodien, Lūkas Evaņģēlija 17. nodaļas 30. pantā Jēzus pateica: "Kā tas bija Noasa dienās, tā būs arī beigu laikā, kad Cilvēka Dēls..."

134 Un tā, atcerieties, ka "cilvēka dēls" ir *pravietis*. Jehova sauca Ecēhiēlu par "cilvēka dēlu." Jēzus atnāca trīs vārdos: Cilvēka Dēls, Dāvida Dēls, Dieva Dēls. Viņš sauca sevi par "Cilvēka Dēlu", lai cilvēki saprastu, jo Viņš bija tas Pravietis, kuru Tam Kungam Dievam bija jāuzceļ.

135 Un tā, ievērojiet, ko tad Viņš apsolīja? Ka Cilvēka Dēls atklās Sevi atkal tieši pirms tā laika, pirms tās uguns. Un tā bija pēdējā zīme, ko redzēja Ābrahāms, pirms piedzima apsolītais dēls; un viņš atkal palika par jaunu vīrieti, un viņa par jaunu sievieti. Pirms... Lūk, ievērojiet, Raksti par to runā īpašā veidā, lūk, mums tas ir jāgaida.

136 Un tad, ja mēs redzam, ka pasaule ir perversijā un tās lietas, kas notiek tajā šodien, kādā veidā tas notiek, tad kā mēs varam teikt, ka tas ir pareizi, un neteikt, ka šī otra lieta ir pareiza? Jo kāds... Tu paļaujies uz viņu saprašanu un nevis uz dzīvības Valdnieka saprašanu, kurš bija tā Persona, kas bija kopā ar viņiem pie vārtiem Sodomā. Un tā, mēs redzam...mēs nepaļaujamies uz savu saprašanu.

137 Noa nepaļāvās uz savu saprašanu. Tas bija varens zinātnes periods, tomēr viņš nepaļāvās uz savu saprašanu viņa laikā. Bet viņš paļāvās uz Dieva apsolījumu, un viņu virzīja Dieva spēks, un viņš sagatavoja šķirstu, lai glābtu savu namu. Kaut arī tas bija absolūtā pretrunā ar veselo saprātu; tur augšā nebija ūdens, nekad nebija bijis. Bet viņš zināja, ka, ja Dievs teica, ka tas būs, tad tas būs. Tāpēc viņš nepaļāvās uz savu saprašanu, bet ticībā viņš virzījās ar Dieva apsolījuma Vārdu. Gars viņu virzīja, un viņš to izdarīja.

138 Ābrahāms, viņš nepaļāvās uz savu saprašanu par cilvēka dzīvi. Viņš bija apprecējis savu sievu, kad viņa bija apmēram septiņpadsmit gadus veca. Te nu viņš bija, septiņdesmit piecus gadus vecs, bet viņa bija sešdesmit piecus gadus veca, desmit gadus jaunāka. Bet Ābrahāms nepaļāvās uz savu saprašanu, kad Dievs pateica, ka Viņš dos viņam dēlu no Sāras. Bet viņš sauca visu, jebkuru zinātnisku pierādījumu, kas bija pretrunā Dieva Vārdam, katru izpēti, kas nebija Dieva Vārdā, it kā tā nebūtu. Un viņš slavēja Dievu, stiprs, slavēja Viņu. Viņš pat neņēma vērā, skatoties uz savu ķermeni jeb uz to, ka ir pamiris Sāras ķermenis jeb...jeb viņa ķermenis. Viņš neko neņēma vērā, bet paļāvās uz Dieva apsolījumu. Viņš nepaļāvās uz savu saprašanu. Viņš nepaļāvās uz prātošanu.

139 "Nu," jūs teiksiet, "brāli Branham, tas ir prātīgi, ka Dievs nedziedinās slimos, mums ir tik daudz labu ārstu."

140 Bībele saka: "Mēs apgāžam prātojumus." Mēs neprātojam. Ticība neprāto. Ticība tic un pieņem. Ievērojiet.

141 Bet viņš ticēja, nevis neticēja, un sauca tās lietas, kuru nebija, it kā tās būtu, kas bija absolūtā pretrunā jebkuram prātojumam. Bet viņš neprātoja. Viņš vienkārši ticēja tam. Tur nebija nekādu pamatojumu, kas varētu pierādīt, ka tas bērniņš varētu piedzimt. Tai sievietei menopauze bija beigusies jau pirms divdesmit gadiem, un viņa ķermenis gluži kā miris. Un, kad viņš bija simts gadus vecs, divdesmit piecus gadus vēlāk, viņš joprojām slavēja Dievu, pretēji jebkādai saprašanai. Bet ticībā viņš zināja, ka Dievs turēs Savu Vārdu. Viņš nepaļāvās uz savu saprašanu.

142 Kā būtu, ja Mozus būtu paļāvies uz savu saprašanu, kad Dievs pateica viņam, ka viņam ir jāaizved faraons...jeb Israēla bērni no faraona rokas? Kā būtu, ja viņš būtu paļāvies uz savu saprašanu, kad viņš atradās tur blakus uguns stabam, kad Dievs teica: "Ej uz turieni, un Es būšu ar tevi." Kā būtu, ja viņš būtu paļāvies uz savu saprašanu, kad viņš atveda viņus pie Sarkanās jūras, un tur nu viņi stāvēja pie tā ūdens, bet Dievs bija apsolījis viņiem apsolīto zemi? Kā būtu, ja viņš būtu paļāvies uz savu saprašanu: "Kā gan es pāriešu tur pāri? Mums nav laika uzbūvēt tiltu. Lūk, tepat aiz muguras mums seko tā armija. Lūk, abās pusēs ir kalni. Lūk, mums priekšā ir ūdens, Sarkanā jūra."

143 Un tā, ja viņš būtu paļāvies uz savu saprašanu, viņš būtu pacēlis gaisā savas rokas, skrējis un meties zemē pie faraona kājām, un sacījis: "Faraon, piedod man, es rīkojos nepareizi."

144 Bet viņš nepaļāvās uz savu saprašanu. Un viņš lūdzās, un Dievs pateica viņam spert soli uz priekšu, un jūra atvērās, kas bija pretēji visiem prātojumiem. Un viņš nepaļāvās uz savu saprašanu.

145 Kā būtu, ja Jozua, kad viņš devās uz turieni kopā ar tām pārējām desmit konfesijām un izstaigāja to vietu, un redzēja to Dieva apsolīto zemi, ja viņš būtu atgriezies kopā ar viņiem un teicis: "Nu, brītiņu uzgaidiet. Tā ir taisnība. Mēs izskatījāmies kā sienāži. Viņi ir milži. Kā gan mēs viņus ieņemsim? Mums nav pat zobenu, tikai tas, ko mēs paņēmām līdzi. Kā mēs vispār varēsim ieiet un ieņemt to zemi? Ak, tas ir pilnīgi neiespējami. Viņi pārspēj mūs skaitliski piecdesmit pret vienu. Viņi ir apmācīti karavīri, bet mēs esam ne vairāk kā ganu bars un dubļu mīcītāji no Ēģiptes. Kā? Mums nav pat vairogu un pārējā, kā mēs vispār to ieņemsim?"

146 Nu, saprašana pavisam noteikti pierādītu, ka viņi nespētu to izdarīt. Neviens militārists, kāds bija viņš jeb Mozus, nebūtu varējis paļauties uz savu saprašanu. Un viņu saprašana, viņi nepaļāvās uz to. Bet viņi zināja, ka Dievs pateica: "Es esmu devis jums šo zemi. Ejiet un paņemiet to!"

147 Nepaļaujieties uz savu saprašanu. Ja tu paļaujies uz savu saprašanu šodien, kad tu esi slims, varbūt sēdi invalīdu ratiņos, mirsti no vēža, sirds slimības, un ārsts saka, ka tu nomirsi, ja tu paļaujies uz šādu saprašanu – tu nomirsi. Bet nepaļaujieties uz šādu saprašanu. Noteikti nē.

148 Kā tad ar to, kas notika pie Jērikas mūriem, uz kuriem, kā viņi saka, augšpusē varēja rīkot kaujas ratu sacensības uz apli, uz tiem varenajiem mūriem? Dievs pateica: "Ejiet uz turieni un maršējiet tai apkārt tik un tik reizes, un pūtiet bazūni, un lai visi iekliedzas, un tie mūri sabruks." Nu, tas bija pilnīgi...miesīgajam prātam tā būtu muļķība. Bet Jozua, zinot, cik biezi bija tie mūri...Tā kā viņš tur Ēģiptē bija cēlis daudzus mūrus, viņš zināja, kāds cements bija tajos, cik blīvi tie bija, lai tur augšā varētu notikt tās kaujas ratu sacīkstes, un uz tiem pat tika celtas mājas. Taču viņš nepaļāvās uz savu saprašanu. Viņš ticēja tam, ko Dievs sauca par patiesību, un pakļāvās Viņa Vārdam, un tie mūri sagruva. Nepaļāvās uz savu saprašanu.

149 Kā būtu, ja viņš būtu cīnījies tajā kaujā, un (kā es sludināju svētdien) saule rietēja, ienaidnieki bija izdzenāti... Tajā naktī viņi būtu sapulcējušies kopā un viņi būtu atnākuši ar jaunu spēku, nogalinātu daudzus viņa vīrus. Nu, kā būtu, ja viņš būtu pateicis: "Man vajag vairāk dienasgaismas. Man vajag vēl nedaudz saules gaismas. Nu, brītiņu uzgaidi. Dievs to šādi iekārtoja, un saule griežas šādi, pasaule griežas... Un tā, paskatīsimies, ja es pateikšu, lai saule apstājas... Varbūt, ja pasaule tagad apstāsies, tā zaudēs gravitāciju, es nokritīšu."

150 Viņš neklausījās savā saprašanā. Vienīgā lieta, ko viņš pateica, bija: "Saule, stāvi uz vietas, un, mēness, paliec tur, kur esi," un tie viņam paklausīja. Viņš nepaļāvās uz savu saprašanu. Bet viņš paļāvās uz Dieva apsolījumu: "Es esmu iedevis jums šo zemi. Ejiet un paņemiet to!"

151 Viņš ir devis jums Svētā Gara apsolījumu. Jūs varat saņemt to šajā saietā. Jūs varat saņemt to tagad!

152 Nepaļaujieties uz: "Zini, es esmu noguris. Es tev saku, es vakariņās pārēdos. Es...es negribētu, lai Džons redzētu, ka es to daru." Ak, esi žēlīgs! Tu paļaujies uz savu saprašanu.

153 "Šis apsolījums ir jums un jūsu bērnu bērniem, tiem, kas vēl ir tālu, kurus Tas Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās."

154 "Ārsts teica, ka es nomiršu. Viņš mani izmeklēja un teica, ka man ir vēzis, ka man ir *tas* vai

kas nu tur vēl. Man ir jāmirst." Nepaļaujieties uz šādu saprašanu. Dievs ir Tas Kungs, tavs Dievs, kurš dziedina visas tavas slimības. Tāpēc nepaļaujieties uz šādu saprašanu, uz neviena cilvēka saprašanu. Paļaujieties uz Dieva saprašanu.

155 Kā tad ar Samsonu tur uz lauka, kad tie filistieši, viņam metās virsū tūkstotis vīru? Un tur nu viņš stāvēja – maziņš knēvelis ar sprogainiem matiem, apmēram *šitik* garš. Viņš nebija, nu, viņš nemācēja rīkoties ar zobenu, jo viņš nezināja...viņam nebija nekādas apmācības, militāras apmācības. Viņš bija vienkārši kā mazs memmesdēliņš ar sprogainiem matiem, ar septiņām nokarenām matu cirtām, mammas dēliņš, stāvēja tur, un, lūk, ierodas tūkstoš filistiešu. Nu, viņam rokās nebija nekā. Viņš paskatījās lejup un viņš atrada vecu, izbalējušu, baltu mūļa žokļa kaulu, un viņš to pacēla.

156 Vai viņš sacīja: "Paskatīsimies, nu, neko daudz es ar *šito* neizdarīšu, jo tās bruņucepures uz viņu galvām ir... Tie filistieši, viņi visi ir kareivji, viņiem visiem ir šķēpi. Viņiem visiem ir bruņukrekli. Un viņu ķiveres sver aptuveni septiņus kilogramus gabalā, varen lieli vīri, viņi visi. Nu, ja vien es iesitīšu ar šo veco, trauslo mūļa žokļa kaulu pa kādu no tām ķiverēm, nu, tas sabirs gabalos. Tā tas ir."

157 Viņš nepaļāvās uz savu saprašanu. Viņš vienkārši paņēma to, kas bija viņam rokā, un sāka sist filistiešus. Un, kad viņš bija notriecis pie zemes tūkstoti, viņam rokā joprojām bija tas žokļa kauls. Āmen!

158 Man ir vienalga, ko saka cilvēka teoloģija, nepaļaujieties uz to. Paļaujieties uz Dieva Vārdu, uz "Jēzu Kristu, to pašu vakar, šodien un mūžīgi". Protams, viņš ticēja tam.

159 Kā būtu, ja Dāvids būtu ieklausījies Saula teoloģijā? Tur stāvēja Goliāts, stāvēja ar savu lielo dižošanos, un visi, katrs bija nobijies; Sauls, galvas un plecu tiesu garāks par visiem armijā. Goliāts sacīja: "Lai kāds iznāk un cīnās ar mani! Nav nekādas vajadzības mums visiem mirt. Ja es tevi nogalināšu, tad jūs visi kalposiet mums. Bet, ja tu nogalināsi mani, nu, tad mēs kalposim jums," jo viņam bija pārsvars pār viņu. Tieši tā patīk darīt velnam, kad viņš ir izvilcis ārā visu savu semināru un viņus visus, kad viņš dodas uz priekšu, saprotiet.

160 Mazais Dāvids gāja tur garām, ģērbies aitādas gabalā; sārtvaidzis, ar sakņupušiem pleciem, sīciņš puisītis, apmēram četrdesmit piecus, piecdesmit kilogramus smags. Viņš sacīja: "Vai jūs gribat man pateikt, ka dzīvā Dieva armijas, kas ir apgraizīti saskaņā ar derību, stāvēs šeit un ļaus tam neapgraizītajam filistietim mest izaicinājumu dzīvā Dieva armijām?"

161 Sauls sacīja: "Nāc šurp, puisēn!" Viņš sacīja: "Es apbrīnoju tavu drosmi, bet brīnumu laiks ir beidzies. Mums vairs nekā tāda nav, saproti. Un atļauj man tev pateikt vēl kaut ko: kādu biedra karti tu vari man parādīt, saproti? Tev nav pat bruņu, tavās rokās ir tik vien kā linga. Saproti? Tev nav Ph.D. vai LL.D. grāda. Kā tu grasies to paveikt? Tas vīrs taču ir karavīrs. Viņam taču ir D.D., dubultais L, Ph.D., LL.Q. Viņam taču ir tik daudz grādu, ka viņš ar tiem varētu nolīmēt visu sienu. Bet kas esi tu? Aitu gans."

162 Viņš sacīja: "Bet es gribu tev kaut ko pateikt." Viņš sacīja: "Vai zini ko?" Sacīja: "Es tur ganīju sava tēva aitas, un," sacīja, "atnāca lauva un sagrāba vienu no tām, un metās prom. Un, zini, es paņēmu šo mazo lingu un devos viņam pakaļ, un notriecu viņu pie zemes. Es paņēmu to jēru no viņa mutes, un, kad es to izdarīju, viņš metās man virsū. Es vienkārši paņēmu nazi un viņu nogalināju." Sacīja: "Es gāju atpakaļ. Un, lūk, atnāca lācis, lai paņemtu to aitu, un sagrāba to un aizbēga. Es nokāvu arī viņu." Viņš teica: "Lūk, Dievs...nevis mans Ph.D., nevis mana saprašana... Es nevaru tev pateikt, kā es to daru. Es nezinu, kā tas tiek darīts. Bet Dievs," āmen, "tas Dievs, kas izglāba mani no lāča un lauvas ķepām, cik daudz vairāk Viņš izglābs mani no tā neapgraizītā filistieša rokas!"

163 Bīskaps Sauls sacīja: "Zini, es ticu, ka tev ir aicinājums, puisēn. Patiešām, ja tu atnāksi šurp, es iemācīšu tev, kā duelēties, saproti. Un, patiešām, es...es esmu doktors, tāpēc uzvelc manas bruņas. Es gribu tevi ietērpt." Dāvids tur stāvēja, un viņi iedeva viņam Ph.D. un LL.D. grādus, un to visu, un tas nabaga puisis nespēja pat pakustēties. Viņš nezināja, kā.

164 Viņš sacīja: “Es nekad nebiju to mēģinājis. Šis garīdznieka ietērps man neder. Noņemiet to no manis. Ļaujiet man iet ar to, ar ko Dievs man palīdzēja.” Tā bija ticība Dieva spēkam! Un viņš...viņš nepaļāvās uz savu saprašanu. Viņš nepaļāvās uz to, ko teica kāds cits. Viņš paļāvās uz ticību. Jo viņš zināja, ka, ja Dievs bija izglābis viņu no lāča ķepām, cik daudz vairāk Viņš izglābs viņu no tā filistieša!

165 Nu, ja Dievs mīlēja tevi pietiekami, lai izvestu tevi no grēka un piepildītu tevi ar Svēto Garu, tad kas jums kait, nabaga bezmugurkaula vārguļi it visur šai valstī, vai tad Viņš vēl jo vairāk neizglābs jūs no jūsu nelaimes, ja Viņš apsolīja, ka Viņš to izdarīs? Tā pateica Dieva Vārds. Viņš to izdarīs. Protams, Viņš izglāba viņu no rokas...

166 Ak, ikviens no praviešiem, kā būtu, ja viņi būtu paļāvušies uz savu saprašanu viņu periodā? Viņi nekad nebūtu gājuši pie tiem priesteriem un augstajiem priesteriem un saukuši viņus par “balsinātām sienām” un visu pārējo. Viņi nekad nebūtu pravietojuši pretēji viņiem. Viņi būtu bijuši kā daži no tiem mūsdienu praviešiem – būtu piekrituši, valkājuši smalkas drēbes un uzturējušies karaļa pilīs.

167 Kā būtu, ja Jānis būtu mēģinājis paļauties uz savu saprašanu? Bet viņš devās uz pašu...

168 Viņi sacīja: “Nu, brītiņu pagaidi, Jāni, nesludini par *'Laulību un šķiršanos'*.”

169 Viņš devās uz pašu Hēroda vietu, un viņš sacīja: “Tas nav likumīgi, ka viņa ir tava!” Tieši tā.

Sacīja: “Nu, vai tu zini, kas viņš ir? Tas ir...”

“Man nerūp, kas viņš ir!” Viņš nenoliecās.

170 Sacīja: “Nu, tu zini, ka tev nekā daudz nav. Tu atrodies šeit, tuksnesī. Asociācija tevi nepieņems, ja tu uzvedīsies šādi.” Viņu neuztrauca neviena asociācija. Viņš nepaļāvās uz savu saprašanu, bet uz Dieva saprašanu. Protams.

171 Tur bija viens cilvēks, kurš paļāvās uz savu saprašanu, un viņa vārds bija Jūda Iskariots. Ak, viņš... Es...es nesaprotu, kā gan viņš varēja to izdarīt. Viņš bija staigājis aci pret aci ar Kristu, gluži kā Ieva sākumā. Viņš bija redzējis apstiprinājumu, viņš bija skatījies Dievam sejā, kā darīja Ieva vakara vēsumā. Ieva skatījās uz Kristu vakara vēsumā, tajā dārzā. Un Jūda bija sēdējis vakara vēsumā Ģetzemanes dārzā un daudzās vietās un bija skatījies uz to pašu Kristu; bija dzirdējis, kā Viņš māca, pierāda Sevi ar Vārdu, apliecināts, ka Viņš ir tas Pravietis, par kuru Mozus bija teicis, ka Viņš tiks uzcelts. Un pateica viņiem Rakstos, kas Viņš ir, un visu par to. Viņi bija redzējuši, kā Dievs pierāda to, kas Viņš ir, bet pēc tam viņš paļāvās uz savu saprašanu. Hmm!

172 Kā viņš varēja tā darīt? Tas viss notika tāpēc, ka, pirmkārt, viņam tas nekad nebija iekšā *šeit*. Viņš nebija auglīga sēkla. Viņš bija pazušanas dēls, dzimis no pazušanas un atgriezās pazušanā. Tagad mēs redzam... Bet viņš gāja, un varbūt viņam bija bijis kāds priekšstats par viņa saprašanu. Varbūt viņš bija domājis, ka Jēzus... Viņš tik ļoti Viņu cienīja: “Nu, zini, es varētu pārdot Viņu par trīsdesmit sudraba gabaliem. Un, ja es to izdarīšu, man būs nedaudz naudas, un es varēšu ar to kaut ko izdarīt. Bet Viņš ir spējīgs Sevi atbrīvot.” Redziet, viņš nezināja, ka tas ir Rakstos, ka viņš bija izaudzis, lai ieņemtu tieši to vietu.

173 Un tāpat arī cilvēki šodien neapzinās to stāvokli, kādā viņi atrodas. Lāodikejas draudzei ir paredzēts būt šādā stāvoklī, izliekot Kristu ārpusē. Un Viņš klauvē, mēģina ieiet atpakaļ iekšā. [Brālis Branhams klaudzina pa kanceli–Tulk.] Tomēr nekur nav nekādas sadarbības. Apstiprina Savu Vārdu šodien, kā Viņš ir darījis katru dienu, bet viņi uzreiz dodas prom no tā. Paļaujas uz savu saprašanu, tas..tas arī viss.

174 Vai arī, iespējams, teiksim šādi, ka...ka viņš domāja, iespējams, ka, ja viņš pārdotu Kristu par trīsdesmit sudraba gabaliem, nu, ka viņš varētu būt sadraudzībā ar kādām no tā laika lielākajām konfesijām, farizejiem un saduķejiem. Viņš sacīja: “Nu, pagaidi, Viņš par Sevi var parūpēties pats. Es esmu redzējis Viņu lielās cīņās; es...es zinu, ka...ka Viņš par Sevi var parūpēties Pats. Tāpēc es varbūt nopelnīšu nedaudz naudas, tādu kā nelielu pensiju, it kā. Un turklāt, vēl es varētu iegūt kādu ievērojamu stāvokli tajās šodienas draudzēs, ja es nodošu Viņu tām.” Saprotat? Bet viņš paļāvās uz savu saprašanu, nevis uz to saprašanu, ka tas bija apstiprinātais Dieva Vārds, un viņš izdarīja Jēzum

tieši to, ko Raksti teica, ka viņš izdarīs.

175 Un šodien draudžu pasaule Kristu ir izdzinusi ārā, šajās pēdējās dienās, tieši tā, kā ir teikts Atklāsmes grāmatā, ka viņi to izdarīs. Tas atkal ir Jūdas gars draudzes formā: "Izrāda ārēju dievbijību, bet noliedz Vārdu." Saprotat? Tā tas ir. Lūk, ak vai, un kāds bija rezultāts? Nāve, tieši tā, kā tas izdarīja Ievai. Un šādi tas izdara visiem citiem, kas mēģina sagrozīt Dieva Vārdu un paļaujas uz savu saprašanu. Pat šobrīd viņi pārdod, nevis par trīsdesmit sudraba gabaliem, bet varbūt, lai kļūtu, ak, par kādu ievērojamu amatpersonu, iegūtu kāda semināra pieredzi. Tas nebūtu pat trīsdesmit sudraba gabalu vērts, bet viņi tik un tā pārdod to; pārdod savu Dieva saprašanu par kaut ko tādu.

176 Cik ļoti tas atšķiras no izcili apmācītā svētā Pāvila, kuram bija tādas zināšanas, ka viņš varēja ar tām lielīties. Bet viņš sacīja: "Es esmu pārtraucis to visu, savus prātojumus. Viendien es satiku uguns stabu, būdams ceļā uz Damasku." Un viņš sacīja: "Es nekad neesmu nācis pie jums ar izcilām runām, jo, ja es tā darītu, jūs paļautos uz cilvēka gudrību. Bet es nāku pie jums Svētā Gara spēkā un demonstrācijā tā, lai jūs paļautos uz Dieva Vārdu." Āmen. Sacīja: "Ja kāds eņģelis no debesīm nāks pie jums, sludinādams kaut ko citu, lai viņš ir nolādēts, " Galatiešiem 1:8. Pareizi. Tieši tā. Viņš nekad...

177 Tā parastā sieviete pie akas, viņa bija amorāla. Un viņa zināja, ka draudzes bija viņu izslēgušas un...bet viņa vispār nepaļāvās uz savu saprašanu, kad kādu dienu viņa pie akas satika Viņu, kurš izstāstīja viņai visus grēkus, ko viņa bija darījusi; viņa aizsteidzās uz pilsētu. Nu, sievietei šādi rīkoties nebija pareizi – ieiet un kaut ko sacīt, jo viņa bija prostitūta. Bet, kad viņa bija satikusi Jēzu, viņa vairs nepaļāvās uz tā laika cilvēku saprašanu. Viņa atnāca, teica: "Nāciet, paskatieties uz Cilvēku, kas pastāstīja man to, ko es esmu darījusi. Vai tas nav pats Mesija?" Viņa vispār nepaļāvās uz savu saprašanu. Nē.

178 Jaunava Marija, kad eņģelis Gabriēls satika viņu un pateica viņai, ka viņai piedzims bērniņš, neiepazīstot vīrieti... Fjū! Šādi nekad nebija bijis. Viņa vispār nepaļāvās uz savu saprašanu, ka sievietei nevar būt bērna bez vīra. Viņa nepaļāvās uz to. Bet viņa sacīja: "Redzi, Tā Kunga kalpone, lai man notiek saskaņā ar Tavu Vārdu!" Viņa neteica: "Kā es to izdarīšu? Un kad es to izdarīšu? Un kā gan tas viss notiks?"

179 Eņģelis sacīja: "Svētais Gars tevi apēnos; un tas Svētais, kas no tevis piedzims, tiks saukts par Dieva Dēlu."

180 Viņa sacīja: "Redzi, es esmu Tā Kunga kalpone." Viņa neturējās pie saviem prātojumiem, ka tas nav iespējams. Viņa vienkārši pateica: "Redzi, es esmu Tā Kunga kalpone." Tā tas ir. Ievērojiet.

181 Tā sieviete, kurai bija asiņošana, ārsts pateica viņai, sacīja: "Nav nekādu cerību." Viņa bija iztērējusi visu savu īpašumu ārstiem, bet neviens no viņiem nespēja viņai palīdzēt. Un viņa nepaļāvās uz to. Kad Jēzus... Viņa izgāja cauri tam pūlim, un viņa sacīja: "Es ticu, ka, ja es pieskaršos tā Cilvēka drēbēm, es izveseļošos." Viņa dodas uz turieni.

182 "Nu, pagaidi, ārsts sacīja, ka tu nevari izveseļoties." Tā asiņošana viņai bija ilgusi daudzus gadus. Viņa visu laiku kļuva arvien vājāka un vājāka, un viņai kļuva sliktāk. Ārsti bija no viņas atteikušies. Nekādas citas saprašanas viņiem nebija.

183 Bet viņa teica, ticībā! Nevienā Rakstu vietā nebija rakstīts, ka viņai tā ir jādara. Bet viņa sacīja: "Ja es varēšu pieskarties Viņa drēbju malai, es izveseļošos," un viņa aizlīda garām un pieskārās Viņam. Viņa atkāpās, apsēdās.

184 Jēzus pagriezās un sacīja: "Kas Man pieskārās?" Skatījās apkārt, līdz Viņš atrada viņu. Viņš pateica viņai par viņas asiņošanu.

185 Un tajā brīdī viņa savā ķermenī to sajuta. Viņa tad nevarēja to pierādīt, bet savā ķermenī viņa sajuta, ka asiņošana ir beigusies. Viņa vispār neprātoja: "Ja ārsts ir no viņas atteicies, kā gan viņai vēl kaut kas varētu palīdzēt?" Viņa neķērās pie prātošanas, bet viņa pieķērās ticībai.

186 Lūk, Bībele saka, "ka šodien Viņš ir Augstais Priesteris, kas var just līdzi mūsu vājībām". Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

Nesāciet prātot, piemēram: “Ak, tas ir...”

Viņš teica: “Tas ir Viņš šodien. Tieši tagad Viņš ir Augstais Priesteris, kurš jūt līdzi mūsu vājībām. Tas pats vakar, šodien un mūžīgi!”

187 Ko jūs domātu, kad es tolaik biju baptistu sludinātājs un Tā Kunga eņģelis mani tur satika un deva man rīkojumu iet un darīt to, ko es daru? Nu, mans mācītājs sacīja: “Tu esi sajucis prātā. Nu, tev bija murgi, tu...”

Es sacīju: “Labāk paņem manu piederības karti tagad uzreiz.”

188 Lūk, viņš teica: “Kā gan tu vari, tev nav pat pamatskolas izglītības, sludināt pa visu pasauli? Kā tu vispār vari lūgt par ķēniņiem un valdniekiem, un tu...tu pat pareizu gramatiku nezini?”

189 Es neuzticējos saivai gramatikai. Es neuzticējos nevienai no savām spējām. Man bija dots rīkojums. Aleluja! Un es nesāku prātot. Ja es būtu ieklausījies prātojumos, droši vien tūkstošiem cilvēku būtu miruši jau pirms daudziem gadiem. Bet es nesu vēstījumu precīzi tā, kā Viņš pateica, atkal un atkal apkārt pasaulei!

190 Un es dodos atkal, caur Dieva žēlastību; nevis ar prātojumiem, bet ar rīkojumu. Aleluja! Es nepaļāvos uz... Jūs sakāt: “Tev ir piecdesmit pieci gadi.” Ja man būtu deviņdesmit pieci, tas neko nenozīmē. Viņš joprojām ir tas pats Dievs, kas bija ar Ābrahāmu. Tieši tā! Nepaļaujieties uz savu saprašanu.

191 Un pēc tam, kad parādījās zīme un sekoja tā balss, un draudzes sāka mani noraidīt un aizvērt savas durvis mācības dēļ, par kuru neviena no tām neuzdrošinās nostāties manā priekšā, lai pateiktu, vai tā ir pareiza, vai nepareiza. Es izaicinu ikvienu no tām. Hm-hm. Nevis lai būtu gudrs, bet es zinu, kur es stāvu. Tā tas ir. Ko viņi izdarīja? Ko viņi izdarīja? Viņi aizvēra visas durvis. “Nu, ko tu darīsi tagad?”

192 Viendien tur augšā kalnā, es stāvēju tur. Es teicu: “Kungs, cik nu es zinu, man ir tikai vienas atvērtas durvis visā valstī, tā ir Fīniksa, Arizonā.” Jūs esat vienīgie, kas man ir. Un es sāku doties lejup no kalna. Tik skaidri, kā es jebkad esmu dzirdējis kādu runājam, sacīja: “Kāda tev daļa? Tu seko Man.” Tātad, ne uz manu saprašanu. Es paļaušos uz Viņa apsolījumu.

193 Ak, draugi, nepaļaujieties uz prātošanām. Tad jūs iekliegsieties līdz ar seno laiku Ediju Peronetu:

Pasludiniet Jēzus Vārda spēku!

Lai eņģeļi pie zemes krīt;

Karalisko diadēmu nesiet

Un par visu Kungu Viņu kronējiet;

Par visu Kungu Viņu kronējiet.

194 Tā tas ir. Nepaļaujieties uz to, ko jūs domājat, ko kāds cits domā. Pieņemiet Dieva apsolījumu ticībā. Vai jūs to darīsiet? Lūk, tas nav tas, vai to izdarīja kāds cits, vai arī viņi to neizdarīja, bet kā ir ar tevi? Ko tu darīsi ar šo Jēzu, kuru sauc par Kristu, kurš dara Sevi zināmu šodien tāpat, kā Viņš darīja tajā laikā? Vai jūs Viņam ticat? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.]

Lūgsim.

195 Kungs Jēzu, ķēniņu Ķēniņ, kungu Kungs, dievu Dievs, visu valdītāju Dievs; Pirmais, Pēdējais, Alfa, Omega, Sākums un Gals, spožā rīta Zvaigzne, Šāronas Roze, ielejas Lilija, Dāvida Sakne un Atvase, nāc, Kungs Dievs, tas pats vakar, šodien un mūžīgi!

196 Svētī šo cilvēku pūli, Kungs. Tas... [Pārtraukums magnetafona lentes ierakstā–Tulk.] ...vienkārši gatavojamies sākt rītdien. Mums šeit bija neliela sanāksme, un Tu esi mūs tajā svētījis. Tu esi darījis mums Sevi zināmu. Es lūdzu, Dievs, lai Tu turpini darīt mums Sevi zināmu. Svētī mūs šovakar. Palīdzi mums tagad. Mums ir vajadzība.

197 Un, Kungs, Tu zini, ka man nepatīk bārt cilvēkus, bet kā gan es varu apklusināt šo svēto

degsmi? Man nepatīk to darīt, Kungs. Tu zini manu dzīvi, manu sirdi. Man tas ir jādara. Un es lūdzu, Dievs, lai Tu palīdzi man to darīt. Vienkārši dāvā man žēlastību un nekad neļauj man paļauties uz savu saprašanu, bet ļauj man paļauties uz Tavu apsolījumu, Jēzus Vārdā. Āmen.

198 Es vēlos, lai jūs, ikviens, vēl tikai dažas minūtes esat patiešām cieņpilni. Šajā cilvēku pūlī, bez šaubām, ir vīrieši un sievietes, kas ir slimi. Cik daudzi šeit ir slimi un sirgstoši? Paceliet savu roku. Vienkārši pasakiet: "Man ir vajadzīgs Dievs." Vienkārši paceliet savu roku tieši tagad: "Man ir vajadzīgs Dievs."

199 Un tā, es nepazīstu ļoti daudzus cilvēkus. Es pazīstu tos trīs puišus, kas sēž, lūk, tur. Es pazīstu misteru Dauhu un viņa sievu, kas sēž tur. Manuprāt, manuprāt, tā ir māsa Mūra. Es neesmu pārliecināts. Vai pareizi, māsa Mūra? Neskaitot tos, manuprāt, tas ir viss jeb...brālis Maiks uz platformas. Cik nu es redzu, tie ir tie, ko es pazīstu.

200 Bet Debesu Tēvs, kurš apsolīja...un Viņš apstiprinās Sevi šajā periodā tieši tāpat, kā Viņš izdarīja Sodomā. Vai Viņš to apsolīja? [Sanāksme saka: "Āmen." – Tulk.] Izpaudīs Sevi? Vai jūs tam ticat? ["Āmen."]

201 Un tā, ja jūs lūgsieties un ar ticību... Lūk, nemēģiniet prātot: "Kā es varu pieskarties Viņam kā Augstajam Priesterim?"

202 Lūk, Bībele Jaunajā Derībā saka, ka "tieši tagad Viņš ir augstais priesteris. Viņš turpina būt Augstais Priesteris Pēc Melhisedeka kārtas. Viņš ir tas Augstais Priesteris mūžīgi. Nav cita augstā priestera, kā vien Viņš. Nav cita starpnieka starp Dievu un cilvēkiem, kā vien Cilvēks Kristus. Tā tas ir. Viņš ir tas Vienīgais, un Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

203 Tātad, ja Viņš paliek tas pats Augstais Priesteris, un Bībele saka, ka "Viņš var just līdzi mūsu vājībām", kā to izdarīja tā parastā sieviete, kas pieskārās Viņa drēbēm, tad tava ticība var pieskarties Viņam šovakar, un Viņš rīkosies tādā pašā veidā, cilvēka miesā, kā Viņš rīkojās, kad Viņš bija cilvēka miesā toreiz pie...pie Ābrahāma ozola. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Viņš apsolīja, ka Viņš to darīs. Un tā, vienkārši lūdzieties, ikviens, kam ir vajadzība. Un es...

204 Tas ir tāpat, kā es teicu, ka dāvana nav kaut kas tāds, it kā tu paņemtu nazi un gribētu ar to sagriezt *šito*, un tu varēt nogriezt *to*, vai nogriezt *to*, tu vari to nogriezt, vai ko vien tu gribētu. Ne jau tā ir Dieva dāvana. Saprotat? Nē.

205 Dieva dāvana ir kaut kāds veids, kad tu vari paņemt sevi prom no ceļa. Un dāvanas un aicinājumi ir Dieva iepriekšnolemtība. Dāvanas un aicinājumi pat ir neatceļami." Tu piedzimsti ar to, ar maziņu ātruma pārslēgu, kuru tu pārslēdz, bet tu nevari nospiest pedāli. Ar to darbības ir jāveic Dievam. Tev ir jānovāc sevi no ceļa.

206 To darbināt var jūsu ticība, nevis manējā; jūsu. Manējā vienkārši aizvāc to prom no ceļa. No visas sirds ticiet, ka Jēzus ir dzīvs šodien.

207 Nepaļaujies uz savu saprašanu, tu sacīsi: "Nu, paskaties, mans...mans stāvoklis ir nopietns, brāli. Tu mani nepazīsti. Es jau esmu šajos invalīdu ratiņos, es jau esmu..."

208 Man ir vienalga, kas tu esi bijis un... Skaties, vai Dievs nenonāks un neizdarīs tieši to pašu, ko Viņš darīja, kad Viņš bija šeit uz zemes fiziskā ķermenī. Viņš izdarīs to tavā ķermenī, manā ķermenī, kopā kā viena vienība, ticot Viņam. Viņš izdarīs to, jo Viņš apsolīja, ka Viņš to izdarīs.

209 Un tā, nepaļaujieties uz to, ko kāds saka: "Ak, tā...tā ir mentālā telepātija," kā viņi to sauc. Par Jēzu viņi teica to pašu. Viņi teica, ka Viņš ir zīlnieks, "ļauns gars". Bet Viņš bija Dieva Dēls, jo Viņš bija saskaņā ar apsolīto Dieva Vārdu.

210 Un tā, kā es jau teicu, mūsu...mūsu vietas... Mums nav tas obligāti jādara – jānāk augšā un jāliek rokas uz cilvēkiem. Mēs uzlikām viņiem rokas pagājušajā vakarā. Bet vienīgā lieta, kas jums ir vajadzīga, ir ticība, un tad atpazīt. Tu saņem to ticībā, ticībā. Nevis...nevis caur kaut ko, kas...

Nesakiet: "Nu, kā gan tas var notikt?"

211 Ja es varētu jums pateikt, kā tas tiek izdarīts, tā vairs nebūtu ticība. Es nezinu, kā tas notiek. Es nezinu, bet es tam ticu. Es...es nezinu, kā...kā Dievs izglābj grēcinieku, bet Viņš to dara. Es

nezinu, kā Dievs dara jebkuru no šīm lietām, bet es to pieņemu. Viņš, Viņš to dara, un tas ir tas veids. Jo es nevaru to izskaidrot. Lūk, nu, es... Tas nekad netiks izskaidrots. To nevar neviens, jo, ja tu to vari, tad tā vairs nav ticība.

212 Es nesaprotu, kā Dievs un Kristus varēja būt viena un tā pati Persona, bet Viņi bija. Tā saka Raksti. Nu, jūs nevarat to izskaidrot, bet Viņi bija. "Mans Tēvs ir Manī. Tas neesmu Es, kas dara tos darbus; tas ir Mans Tēvs Manī. Ja es nedaru Viņa darbus, tad tas parāda, ka Es neesmu no Viņa. Bet, ja es daru Viņa darbus, tad Viņš pats apliecina, ka es esmu no Viņa."

213 Nu, tagad ir tā pati lieta, precīzi tā pati lieta. Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, ja jūs ticēsiet.

214 Un tā, tepat manā priekšā sēž kāds vīrietis, viņam ir tumši mati. Viņam uz rokas ir pulkstenis; tumšā uzvalkā. Viņš nēsā brilles. Ja jūs paskatīsieties šurp, jūs viņu ieraudzīsiet, viņš sēž, aizvēris acis, lūdzas. Es šo vīrieti nepazīstu. Debesu Tēvs zina, ka es viņu nepazīstu. Bet es vienkārši paskatīšos uz viņu tikai kādu minūti, jo izskatās, ka viņš ir ļoti patiess, sēdēdams tur. Kopš es to pieminēju, šis vīrietis vienkārši aizvēra acis un sāka lūgties. Šis vīrietis man ir svešs, tas ir, manām rokām... Es viņu nepazīstu. Dievs pazīst šo vīrieti, un Viņš var man atklāt. Ja šis Bībelē dotais apsolījums ir patiess, Viņš var atklāt man, kāpēc šis vīrietis ir aizvēris savas acis un par ko viņš lūdzas. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

215 Vai tu tam tici, ser? Ja tu atvērsi savas acis, tu sēdi tieši šeit, paskaties šurp. Vai tu tam tici? Labi. Un tā, tu zini, ka es tevi nepazīstu. Mēs viens otram esam sveši. Bet Dievs tevi pazīst. Lūk, viņš sāka raudāt, raudāt, jo... Tagad es varu viņam pateikt, ka Dievs atbildēs uz viņa lūgumu, saprotiet, jo tas bija tas, kas viņam tieši tad pieskārās, tā gaisma, no tumsas pārvērtās par gaismu. Saprotat?

216 Un tā, šis vīrietis, viņš lūdzās par kādu citu, un tas ir šis mazais zēns, kas sēž šeit blakus viņam. Tas ir viņa dēls. Pareizi. Lūk, šis mazais puika cieš no vēdera darbības traucējumiem, un kaut kas nav kārtībā arī ar viņa zarnām. Pareizi. Pareizi.

217 Tu neesi no šejienes. Tu neesi no Arizonas. Tu esi no Kalifornijas. Pareizi. Tu esi kalpotājs, un tu piederi pie Dieva Asamblejām. Tā ir taisnība. Kalpotājs Makkeigs, tāds ir tavs vārds, jeb kalpotājs Keigs, tā tas ir. Vai taisnība? Pamāj ar rokām, lūk, *šādi*. Tagad tavs mazais puika izveseļosies. Saproti? Tava ticība!

218 Un tā, kas... Lūk, tur ir tas vīrietis ar paceltām rokām, viņš mani nepazīst, es nepazīstu viņu. Bet kas tas ir? Viņš pieskārās Augstajam Priesterim. Lūk, redziet, viņš nevarēja paļauties uz savu saprašanu. Nu, kas viņam ir jādara, ko viņš dara tagad? Viņam ir jātic tam, kas viņam tika pateikts, patiesībai, jo viņš zina, ka viņš mani nepazīst. Tā tas ir.

219 Šeit, šeit sēž kāda sieviete, arī sēž tepat man priekšā, viņas galva ir noliekta. Viņa cieš no vēža. Arī viņa ir no Kalifornijas. Es ceru, ka viņa nepalaidīs to garām. Ādama kundze. Tāds ir viņas vārds. Es nekad dzīvē neesmu viņu redzējis. Jā, tā ir taisnība.

220 Lūk, *šeit* aizmugurē sēž kāda kundze. Es nevaru uzlikt savu...vienkārši norādīt to viņai, bet es redzu, ka virs viņas stāv tā gaisma. Viņa ir dziļā nelaimē. Viņai ir problēmas ar kaklu, tā ir viena lieta. Un otra lieta, viņai...viņai ir garīgas problēmas, rūpes, par ko viņa ir satraukusies. Un viņai ir sadzīves problēma, tikko kā aizbēga viņas meita. Pareizi. Tā ir taisnība, vai ne? Viņa pacēla savu roku. Milleres kundze. Pareizi. Vai tu tici? Dievs atsūtīs viņu atpakaļ, dziedinās tavu ķermeni. Lūk, es nekad dzīvē neesmu viņu redzējis. Viņa man ir pilnīgi sveša.

221 Lūk, šeit sēž kāda kundze, auditorijā. Viņa...viņa nav no šejienes, arī viņa ir no Kalifornijas. Viņai ir vēzis, un tas vēzis ir uz viņas krūts. Viņai tika veikta operācija vienā krūtī, bet tas ir aizgājis uz otru. Pareizi. Kalvina jaunkundze. Pareizi. Vai tu tici, ka Dievs darīs tevi veselu? Tu tici tam. Es tev esmu svešs, kundze. Es tevi nepazīstu. Tā ir taisnība. Saprotat? Viņai ir vēzis.

Lai jūs zinātu, ka Dievs ir klātesošs!

222 Tur blakus viņai sēž kāda sieviete. Viņas vārds ir Harisa kundze. Viņa man ir pilnīgi sveša. Bet, kad Gars pieskārās šai sievietei, viņa arī jūt līdzi viņai. Un viņa ir no Kalifornijas. Tā tas ir. Un

viņai ir problēmas ar plecu. Pareizi. Vai tu tici, ka Dievs tevi dziedinās? Ja tā ir taisnība, pacel savu roku, lai cilvēki redzētu; pilnīga svešiniece.

223 Nepaļaujieties uz savu saprašanu. Kā tas var tikt izdarīts? Jūs nevarat to izskaidrot. Tas ir paradokss. Tas nav izskaidrojams. Pajautājiet šiem cilvēkiem; es viņus nekad dzīvē neesmu redzējis, vispār neko par viņiem nezināju. Tas varētu vienkārši virzīties cauri sanāksmei.

224 Bet, lūk, skatieties, nepaļaujieties uz savu saprašanu. Bet paļaujieties uz to, ka Viņš apsolīja, ka Viņš to darīs; tas taču ir tas pats Gars, kas mājoja cilvēka miesā, kas zināja, ka Sāra smējās teltī aiz tā Vīrieša muguras. Vai pareizi? Un Viņš apsolīja, tieši pirms pasaule tika iznīcināta ar uguni, kad Cilvēka Dēls atkal atklās Sevi tādā pašā veidā, kā Cilvēka Dēls (pravietiski) atklās Sevi cilvēka miesā, kā Viņš ir šeit ar mums šovakar, kā Viņš darīja toreiz. Nu, kādā stundā mēs dzīvojam? Tieši pirms iznīcināšanas.

225 Draugi, nepalieciet šeit vairs ilgāk kā grēcinieki! Pieņemiet Jēzu Kristu, kamēr jūs esat Viņa klātbūtnē. Lūk, es zinu, ka sludinātājiem parasti ir ieradums aicināt un stāstīt stāstus par māti, kas ir mirusi un aizgājusi. Ar to viss ir kārtībā. Taču mēs nenākam, pamatojoties uz to, ka mūsu māte ir mirusi. Arī mana māte ir mirusi, arī mans tēvs. Bet mēs nākam saprotot, pieņemot to, pamatojoties uz to, ka Dievs atklāj Sevi Jēzū Kristū, lai paņemtu prom pasaules grēkus. Mēs nākam un ticam, pamatojoties uz Izpirkšanu. Un, kamēr Viņš apstiprina Savu Vārdu...

226 Man ir vienalga, uz kādu draudzi tu esi staigājis – metodistu, baptistu, katoļu, prezbiteriāņu vai vispār uz nekādu. Ja tu atzīsi, ka tu esi sapratis to citādāk, un zini, ka nekad tā īsti neesi piedzimis no augšas, bet tu to gribi un gribi pieņemt to tagad, šo apsolījumu tagad. Varbūt tu netiksi piepildīts tagad, bet tu tiksi piepildīts, kad...šo sanāksmju laikā. Ja tu gribi pieņemt to uz šāda pamata, tad, lūdzu, piecelies kājās un ļauj man vienkārši palūgt par tevi turpat, kur tu stāvi. Ikviens šeit klātesošais, kurš zina...

227 Nepaļaujieties uz savu... Nu, jūs teiksiet: "Es esmu runājis mēlēs." Nu, tam nav ar to nekāda sakara. Arī es ticu runāšanai mēlēs.

228 Bet es esmu redzējis, kā raganas, ļaunie gari un visi pārējie runā mēlēs un iztulko tās. Tā tas ir. Pajautājiet misionāriem, kas ir šeit, mēs varam to noskaidrot, brālis Krīčs un pārējie zina, ka tā ir taisnība. Es esmu redzējis, kā viņi runā mēlēs un dzer asinis no cilvēka galvaskausa, un piesauc velnu. Protams. Es esmu redzējis, kā viņi noliek zīmuli, un tas nostājas un raksta nezināmās mēlēs, un tā ragana jeb burvis, kas tur stāv, iztulko to.

229 Tāpēc runāšana mēlēs nav zīme, ka tev ir Svētais Gars. Ja tas... Ja tu runā mēlēs un noliedz šo Vārdu, tad kaut kas kaut kur nav kārtībā. Pareizi, hm-hm, pareizi. Nepaļaujieties uz savu saprašanu.

230 Kāds no jums varbūt sacīs: "Nu, es skaļi gavilēju." Es arī to daru, bet nepaļaujieties uz to.

231 Es esmu redzējis, kā visvisādi dēmoniskie spēki skaļi gavilē un kliedz. Es esmu redzējis, kā musulmaņi skaļi gavilē un kliedz, līdz nonāk tādā stāvoklī, ka var izdurt šķēpeles caur savām rokām. Indijā esmu redzējis, kā viņi kliedz un lēkā apkārt, ņem ūdens bumbas ar āķiem un izspiež tās cauri savai ādai, un staigā pa karstām oglēm, pareizi, noliegdami Jēzu Kristu.

232 Redziet, nepaļaujieties uz savu saprašanu, bet uz Dieva Vārdu. Ja tava dzīve nesaskan ar šo Bībeli, lai ticētu katram Vārdam, kas tur ir; bet tu gribi tai ticēt un gribi, lai Dievs dara Savu gribu caur tevi, jo tu vari būt daļa no Dieva, vai tu piecelsies un pateiksi: "Es pieņemšu to tieši tagad, brāli." Paldies. Paldies. Lai Dievs tevi svētī. Lai Dievs svētī tevi. Lai Dievs tevi svētī. Lai Dievs tevi svētī. Lai Dievs tevi svētī. Brīnišķīgi! Lai Dievs jūs svētī. Lai Dievs dāvā jums visus šos patiesos... Jūs sakāt... Vienkārši...vienkārši turpiniet stāvēt, vienkārši...

233 Jūs sakāt: "Es esmu draudzes loceklis, brāli Branham, bet patiesībā... Es esmu pentakosts. Bet, kad patiešām ir jāpasaka, ka es ticu, ka viss Vārds ir patiesība, es vienkārši nespēju to izdarīt, bet es...es vēlos to izdarīt. Palīdzi man, palūdz par mani. Es gribu piecelties un pateikt, ka es...es..." Jūs sakāt: "Nu, paskaties, sēžot šeit...tas ir, es esmu liecinājis šai draudzei, ka es biju..." Bet tu zini dziļi savā sirdī, ka tu neesi. Arī Dievs zina, ka tu neesi, saproti, tad kāpēc gan vienkārši

nepiecelties? Nepaļaujieties uz savu saprašanu, bet paļaujieties uz Viņa Vārdu.

234 Vai jūs piecelsieties, vēl kāds? Vai vēl kāds vēlas piecelties? Lai Dievs tevi svētī. Lai Dievs tevi svētī. Lai Dievs svētī tevi, tevi. "Dievs, palīdzi man." Lai Dievs jūs visus svētī. Tas ir labi. Vienkārši turpiniet stāvēt.

235 Teiksiet: "Vai man no tā būs kaut kāds labums?" Nostājies vienu reizi un paskaties, vai būs. Esiet tajā nopietni. "Es gribu, brāli Branham, es gribu būt pareizs. Es gribu būt pareizs."

236 Lūk, es nesaku, lai jūs atstājat savu draudzi. It nemaz. Paliec tieši tur, kur tu esi, vienkārši esi īstens ar Svēto Garu piepildīts cilvēks tajā draudzē. Jūs teiksiet: "Nu, es nezinu, ko teiks mans mācītājs." Viņš tevi atzinīgi novērtēs, ja tu tāds būsi, ja viņš ir Dieva vīrs. Tā tas ir.

237 "Lai jūsu gaisma spīd cilvēku priekšā, lai viņi redzētu jūsu labos darbus un godātu viņu Tēvu."

238 Lai Dievs jūs svētī. Nu, lai Dievs svētī jūs abus, tevi, tevi brāli, tevi. Lai Dievs svētī katru no jums. Lai Dievs jūs svētī. Lai Dievs svētī tevi tur lejā.

239 Tagad jūs, kas piecēlāties, ja jūs jūtaties labāk pēc piecelšanās, vienkārši paceliet roku, lai pateiktu citiem, ka jūs sajutāties labāk pēc tam, kad piecēlāties. Redziet, katra roka. Protams, ka tā tas ir. Redziet, jūs esat patiesi, jūs pieceļaties, sakāt: "Es būšu liecinieks."

240 "Tas, kurš stāvēs par Mani šeit, Es stāvēšu par viņu tur. Kas kaunēsies no Manis šeit šo cilvēku priekšā, Es kaunēšos no viņa Mana Tēva un svēto eņģeļu priekšā." Nekaunieties no Viņa. Nepaļaujieties uz savu saprašanu. Paļaujieties uz Dieva Vārdu. "Kas apliecinās Mani cilvēku priekšā, Es apliecināšu viņu Sava Tēva un svēto eņģeļu priekšā."

241 Vai tur būs vēl kāds, pirms mēs lūgsim? Tad nolieksim mūsu galvas. Lai Dievs tevi svētī, māsa. Protams. Lai Dievs svētī tevi, brāli. Protams. Vai būs vēl kāds, kamēr mūsu galvas joprojām ir noliektas? Lai Dievs svētī tevi, tevi. Lūk, pareizi, palieciet stāvus. Mēs vēl brītiņu pagaidīsim, tikai brītiņu. Lai Dievs tevi svētī, brāli. Lai Dievs tevi svētī. Teiksiet: "Vai tas vispār kaut ko nozīmē, pateikt: 'Lai Dievs tevi svētī'?" Tā ir manas svētības izteikšana tev. Lai Dievs jūs svētī.

242 Daži no jums, kas stāv gar sienām, kur jums nav vietas, kur apsēsties, vai jūs vienkārši pacelsiet savu roku, sacīdami: "Es, Dievs, tas esmu es." Lai Dievs tevi svētī, brāli. Lai Dievs svētī tevi un tevi, un tevi, māsa; un tevi, mans brāli, un tevi, mana māsa.

243 Ak, Svētais Gars tik maigi virzās virs klausītājiem. Vai jūs to jūtat? Lai Dievs svētī tevi, jaunais cilvēk, tur uz platformas. Lai Dievs svētī tevi tur stūrī. Lai Dievs svētī tevi, jaunais puisi. Jā.

244 Ak, Svētais Gars, virzies no jauna mūsu sirdīs tagad. Parādi mums to, kas mums nav pareizi. Mēs ne... Mēs nepaļausimies uz mūsu saprašanu, mūsu prātošanu. Bet mēs paļaujamies uz Tevi, jo mēs zinām, ka mēs stāvam Tavā Dievišķajā, apstiprinātajā šodienas apsolījumā. Tu esi darījis Sevi zināmu ārpus...ārpus jebkādas prātošanas. Mēs nevarētu to izspriest un izskaidrot. Bet šobrīd Tu esi nonācis tepat mūsu vidū un darījis mums zināmu, ka Tu esi šeit, un vīrieši un sievietes tam tic un pieņem to.

245 Dievs, paņem katru no viņiem Savā azotē un paslēp viņus gadsimtu Klintī, līdz būs pārgājusi uguns. Mēs teju teju tiksim sadedzināti, Kungs. Mēs to zinām. Mēs atkal esam Sodomā. "Bet taisnie neies bojā kopā ar vainīgajiem." Tu pasauksi Savus bērnus, Kungs. Tu sacīji Latam: "Izej ārā no šejienes. Izej ārā!" Es lūdzu, Dievs, lai ikviens, kas šovakar ir tādā stāvoklī, kas ir tur ārā, nav pārliecināti, kur viņi stāv...

246 Dievs, viņi neriskētu braukt nepareizā virzienā pa vienvirziena ielu. Viņi neriskētu braukt pie sarkanās gaismas, ja viņi ir pie pilna prāta, jo viņi var aiziet bojā. Tad kā gan cilvēks varētu riskēt ar savu mūžīgo galamērķi, vienkārši minot, iedomājoties, uzdrošinoties bez īstenām pilnvarām uzdrīkstēties, jo viņi, redz, pieder kādai draudzei vai konfesijai? Un patiešām viņi...viņi nespēj saprast, kā gan Dieva Vārds šodien varētu būt tāds pats, kāds tas bija toreiz, kā šie apsolījumi var izpausties, ja jau apustuļu periods ir pagājis." Palīdzi viņiem, Tēvs. Es uzticu viņus Tev Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

247 Paldies tev, mans brāli, māsa. Es tik ļoti priecājos saukt tevi par manu brāli, māsu.

248 Atcerieties, Tiesas dienā Dievs liks man atbildēt par katru vārdu. Par visu, ko es šovakar sludināju, man par to būs jāatbild. Es apzinos to. Un ko es esmu darījis, kopš es biju mazs zēns, sludinājis šo Evaņģēliju, un tad tikt atstumtam?

249 Un tā, cik daudzi no jums šovakar šeit ir slimi un nomocīti, un jūs vēlaties, lai par jums palūdz? Paceliet savu roku. Un tā, vai jūs izdarīsiet vēl vienu lietu manis dēļ? Uzlieciet savas rokas viens otram. Uzlieciet savas rokas viens otram. Tagad visi nolieciet savas galvas tiešā tā, it kā jūs būtu draudzē, šeit uz platformas.

250 Dārgais Dievs, Jēzus Kristus un Viņa klātbūtnes, apstiprinātas klātbūtnes Vārdā! Tieši tas Vārds, kas tika sludināts, ir apstiprināts, ka Tu esi tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Lai Svētais Dieva Gars tieši tagad pārtraucas pāri šim cilvēku pūlim. Daudzi no viņiem ir atnākuši un pieņēmuši Tevi kā savu Glābēju, daudzi atkritēji ir pieņēmuši Tevi un atgriezušies. Ak Dievs, es lūdzu to Jēzus Kristus Vārdā, lai Tu dziedini katru cilvēku. Tu teici: "Šīs zīmes ies līdzi tiem, kas tic; ja viņi uzliks rokas slimajiem, tie atlabs." Tu apsolīji to, Kungs, un ticīgie bērni ir uzlikuši savas rokas viens otram.

251 Sātan, tu esi uzvarēts. Izej ārā no šiem cilvēkiem Jēzus Kristus Vārdā. Laid vaļā šos cilvēkus Dieva valstības dēļ, Jēzus Vārdā. Āmen.

252 Visi, kas ticat, ka Jēzus Kristus tagad ir jūsu Dziedinātājs, tāpat kā jūsu Glābējs, un jūs vēlaties pieņemt Viņu uz tā paša pamata, piecelieties kājās, sakiet: "Tagad es pieņemu Jēzu kā savu Dziedinātāju, tāpat kā savu Glābēju." Brīnišķīgi! Slava Tam Kungam! Paldies Tam Kungam! Tagad pacelsim mūsu rokas un dziedāsim Viņam.

Viņu es slavēšu! Viņu es slavēšu!
Slavējiet Jēru, kurš par grēcniekiem kauts;
Slavējiet Viņu, visi jūs, ļaudis,
Jo Viņa Asinīs katrs traips ir zudis jau.

253 Ak, vai tad jūs nejūtaties labi? Pamājiet ar rokām. Ak vai! Nodziedāsim to vēlreiz.

Viņu es slavēšu! Viņu es slavēšu!
Slavējiet Jēru, kurš... (Atcerieties, "tas pats vakar, šodien un mūžīgi", tas Jērs ir.)
Slavējiet Viņu, visi jūs, ļaudis,
Jo Viņa Asinīs katrs traips ir zudis jau.

254 Vai jūs to mīlat? [Sanāksme iesaucas: "Aleluja!"-Tulk.] Āmen! Pasniegsimies un paspiedīsim kādam roku. Šī ir atklāšanas sapulce, saieta iesākšana. Sakiet: "Lai Dievs tevi svētī, brāli piligrim. Lai Dievs tevi svētī." Tas ir lieliski! Tas ir labi! Brīnišķīgi! Nu, vai jūs ticat, ka pēc šī mums būs lielisks saiets? ["Āmen."] Mēs pateicamies Dievam par lielisku sanāksmi, tagad mums būs lielisks saiets. Visi, kas tam ticat, sakiet: "Āmen." ["Āmen."]

Ticībā uz Tevi raugos,

Tu, ak, Jērs...

Tagad raudzīsimies uz Viņu.

...Golgātas,
Glābējs Dievišķais;
Uzklausi, kad lūdzos es,
Paņem visus grēkus prom.
Un no šīs dienas ļauj man
Pilnībā Tev piederēt!

Kad pa dzīves tumšo labirintu eju,
Un nelaimes man apkārt vairojas,
Esi Pavadonis mans.

Pavēli, lai tumsa dienā pārvēršas,
Aizdzen visas bēdu bailes prom,
Un no Tevis nomaldīties,
Neļauj man nekad!

255 Āmen! Sanāksme saka: "Āmen." [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Aleluja!

Ak, slavējiet Viņu,
Slavējiet Jēru, kurš par grēcniekiem kauts;
Slavējiet Viņu, visi jūs ļaudis,
Jo Viņa Asinīs katrs traips ir zudis jau.

Cik brīnišķīgi!

256 Labi, tagad nolieksim mūsu galvas svētībai. Es nezinu, kurš ir izvēlēts to darīt. Brālis Džonijs Manedals no Kalifornijas, kamēr mūsu galvas ir noliektas. Un tā, neaizmirstiet par rītdienas vakaru, tā ir pirmā, sākums. Rītvakar saiets notiks tieši šeit, tieši šeit, šajā zālē, pulksten septiņos trīsdesmit.

257 Lai Dievs jūs svētī. Vai jūs izbaudījāt Dieva klātbūtni? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Āmen. Tagad nolieksim mūsu galvas, kamēr brālis Džonijs mūs atlaidīs.

NEPAĻAUJIES UZ SAVU SAPRAŠANU

(Lean not unto thy own understanding)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1965. gada 20. janvārī viesnīcā Ramada, Fīniksā, Arizonas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 65-0120 ilgst 1 stundu un 50 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2025. gadā.